

2 พงศกษัตริย์

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25													

บท 1

1 หลังจากอาหับสิ้นพระชนม์แล้ว เมืองโมอับก็กบฏต่อคนอิสราเอล

2 ฝ่ายอาหิซยาห์ทรงตกลงมาจากช่องพระแท่นดาช้ายที่ห้องชั้นบนของพระองค์ในกรุงสะมาเรียและทรงประหาร จึงทรงใช้บรรดาผู้สื่อสารไป รับสั่งว่า "จงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครนว่า เราจะหายจากความเจ็บป่วยนี้หรือไม่"

3 แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับเอลียาห์ชาวทิสบีว่า "จงลุกขึ้นไปพบบรรดาผู้สื่อสารของกษัตริย์แห่งสะมาเรีย และจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า `เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือ ท่านจึงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน'

4 เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `เจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่'" แล้วเอลียาห์ก็ไป

5 ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "ทำไมพวกเจ้าจึงพากันกลับมา"

6 และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวกข้าพระองค์ และพูดกับพวกข้าพระองค์ว่า `จงกลับไปหากษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา และทูลพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือเจ้าจึงใช้คนไปถามบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่'"

7 พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า "คนที่ได้มาพบเจ้าและบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นคนในลักษณะใด"

8 เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า "ท่านมีขนมากและมีหนังคาดเอวของท่านไว้" และพระองค์ตรัสว่า "เป็นเอลียาห์ชาวทิสบี"

9 แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาไปหาเอลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดูเถิด ท่านนั่งอยู่บนยอดภูเขา และนายกองห้าสิบคนนั้นก็กล่าวแก่ท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า `ลงมา'"

10 แต่เอลียาห์ต่อนายกองห้าสิบคนว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด" แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย

11 พระองค์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขากลับมาอีกพวกหนึ่งไป และเขาก็กล่าวแก่ท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า `ลงมาเร็ว'"

12 แต่เอลียาห์ตอบว่า "ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด" และไฟของพระเจ้าลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย

13 และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้นก็ขึ้นไป และมาคุกเข่าลงต่อหน้าเอลียาห์ และวิงวอนท่านว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอได้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้าและชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน

14 ดูเถิด ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบทั้งสองคนก่อนหน้านั้นเสียพร้อมทั้งทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน"

15 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่เอลียาห์ว่า "จงลงไปกับเขาเถิด อย่ากลัวเขาเลย" ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์

- 16 และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `เพราะเจ้าได้ส่งผู้สื่อสารไปยังบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลที่จะทูลถามพระวาระของพระองค์อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่'"
- 17 พระองค์ก็สิ้นชีวิตตามพระวาระของพระเยโฮวาห์ซึ่งเอลียาห์กล่าวนั้น และเยโฮรัมก็ขึ้นครองแทน ในปีที่สองแห่งรัชกาลเยโฮรัมบุตรชายเยโฮชาฟทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะพระองค์หามีโอรสไม่
- 18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัสยาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

บท 2

และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์ด้วยลมบ้าหมู เอลียาห์และเอลีชากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล

2 และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้นท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล

3 และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อยู่ในเบธเอลได้ออกมาหาเอลีชาและบอกท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบๆไว้"

4 เอลียาห์พูดกับท่านว่า "เอลีชา ขอท่านคอยอยู่ที่นี้เถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค" แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" เพราะฉะนั้นท่านทั้งสองจึงมายังเมืองเยรีโค

5 และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อาศัยอยู่ในเมืองเยรีโคได้เข้ามาใกล้เอลีชาและพูดกับท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบๆไว้"

6 แล้วเอลียาห์จึงพูดกับท่านว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน" แต่ท่านว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" แล้วท่านทั้งสองก็เดินต่อไป

7 คนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ก็ไปเหมือนกันและยืนอยู่ตรงหน้าห่างจากท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน

8 เอลียาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้าแล้วฟาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง

9 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า "จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน" และเอลีชาตอบว่า "ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด"

10 และท่านตอบว่า "ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นข้าพเจ้าถูกรับขึ้นไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น แต่ถ้าท่านไม่เห็น ก็จะไม่เป็นแก่ท่านอย่างนั้น"

11 และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รดเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลมบ้าหมูเข้าสวรรค์

12 เอลีชาก็เห็น และท่านได้ร้องว่า "คุณพ่อของข้าพเจ้า คุณพ่อของข้าพเจ้า รดรบของอิสราเอลและพลม้าประจำ" และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลียาห์อีกเลย แล้วท่านก็จับเสื้อของตนฉีกออกเป็นสองท่อน

13 แล้วท่านก็หยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมาจากเอลียาห์นั้น และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน

14 แล้วท่านก็เอาเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมานั้นฟาดลงที่น้ำกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งเอลียาห์ทรงสถิตที่ใด" และเมื่อท่านฟาดลงที่น้ำ น้ำก็แยกออกไปสองข้าง และเอลีชาก็เดินข้ามไป

15 เมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ที่อยู่ ณ เมืองเยรีโค แลเห็นท่าน เขาทั้งหลายจึงว่า "ฤทธิ์เดชของเอลียาห์อยู่กับเอลีชา" และเขาทั้งหลายก็มาต้อนรับท่าน แล้วชบหน้าลงถึงดินต่อหน้าท่าน

16 เขาทั้งหลายกล่าวแก่ท่านว่า "ดูเถิด มีห้าสิบคนที่ เป็นชายฉกรรจ์อยู่กับผู้รับใช้ของท่าน ขอจงไปเที่ยวหาอาจารย์ของท่าน บางทีพระวิญญาณแห่งพระเยโฮวาห์ได้รับท่านไปแล้วเหวี่ยงท่านลงมาที่ภูเขาหรือหุบเขาแห่งหนึ่งแห่งใดบ้าง" และท่านว่า "อย่าใช้เขาไปเลย"

17 แต่เมื่อเขาทั้งหลายชักชวนท่านจนท่านละอายแล้วท่านจึงว่า "ใช้ไปสิ" เพราะฉะนั้นเขาจึงใช้ห้าสิบคนไป เขา

ทั้งหลายแสวงหาเอลียาห์อยู่สามวันก็ไม่พบท่าน

18 เขาทั้งหลายก็กลับมาหาเอลีชา (ขณะเมื่อท่านพักอยู่ที่เมืองเยรีโค) และท่านพูดกับเขาว่า "ข้ามิได้บอกท่านทั้งหลายแล้วหรือว่า `อย่าไปเลย'"

19 คนในเมืองพูดกับเอลีชาว่า "ดูเถิด ทำเลเมืองนี้ก็ร่ำรวยดี ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าได้เห็นแล้ว แต่ท่านน้ำไม่ดีและชาวแผ่นดินก็แห้งแล้ง"

20 ท่านพูดว่า "จงเอาขามใหม่มาลูกหนึ่ง ใส่เกลือไว้ในนั้น" แล้วเขาทั้งหลายก็ทำตาม

21 แล้วท่านก็ไปที่น้ำพุ โยนเกลือลงในนั้นและกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้กระทำน้ำนี้ให้ดีแล้ว ตั้งแต่นี้ไปจะไม่มีความตายหรือการแห้งแล้งมาจากน้ำนี้อีก"

22 ฉะนั้นน้ำจึงดีมาจนถึงทุกวันนี้ จริงตามถ้อยคำซึ่งเอลีชาได้กล่าวนั้น

23 ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั่นถึงเมืองเบธเอล และขณะเมื่อท่านขึ้นไปตามทางมีเด็กชายเล็กๆบางคนออกมาจากเมืองล้อเลียนท่านว่า "อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด"

24 ท่านก็เหลียวดู แล้วจึงแช่เขาในพระนามพระเยโฮวาห์ และหมี่ตัวเมียสองตัวออกมาจากป่า นึกเด็กชายพวกนั้นเสียสี่สิบสองคน

25 จากที่นั่นท่านก็ขึ้นไปถึงภูเขาคารเมล และจากที่นั่นท่านก็หันกลับมายังสะมาเรีย

บท 3

ในปีที่สิบแปดของรัชกาลเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮรัมโอรสของอาหับได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ณ กรุงสะมาเรีย และทรงครองอยู่สิบสองปี

2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ไม่เหมือนราชมิดาและราชมารดาของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล ซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงสร้างนั้นเสีย

3 แม้กระนั้นพระองค์ยังทรงเกาะติดอยู่กับบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้ทรงพรากรจากบาปนั้นไม่

4 ฝ่ายเมษากษัตริย์แห่งโมอับทรงเป็นผู้ดำเนินกิจการเลื่องแก่ และพระองค์ต้องถวายลูกแกะหนึ่งแสนตัว และแกะผู้หนึ่งแสนตัวพร้อมกับขนของมันให้แก่กษัตริย์อิสราเอล

5 แต่อยู่มาเมื่ออาหับสิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็กบฏต่อกษัตริย์แห่งอิสราเอล

6 กษัตริย์เยโฮรัมจึงกรีธาทัพออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น และทรงเกณฑ์คนอิสราเอลทั้งสิ้น

7 พระองค์ทรงส่งสารไปยังเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า "กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อข้าพเจ้า ท่านจะไปรบกับโมอับพร้อมกับข้าพเจ้าได้หรือไม่" และท่านว่า "เราจะไป เราก็คือเป็นดังที่ท่านเป็น และประชาชนของเราก็คือเป็นดังประชาชนของท่าน บรรดาม้าของเราก็คือเป็นดังม้าของท่าน"

8 แล้วท่านว่า "เราจะขึ้นไปทางใด" เยโฮรัมทรงตอบไปว่า "ไปทางถิ่นทุรกันดารเมืองเอโดม"

9 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จไปพร้อมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดม และเมื่อทั้งสามกษัตริย์เสด็จอ้อมไปได้เจ็ดวันแล้วก็หาน้ำให้กองทัพและให้สัตว์ที่ติดตามมานั้นไม่ได้

10 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสว่า "อนิจจาเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงเรียกสามกษัตริย์นี้มาเพื่อจะมอบไว้ในมือของโมอับ"

11 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์หรือ" แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึงทูลว่า "เอลีชาบุตรชาฟัทอยู่ที่นั่นพระเจ้าข้า เป็นผู้ที่เทน้ำใส่มือเอลียาห์"

12 และเยโฮชาฟัทตรัสว่า "พระวาทะแห่งพระเยโฮวาห์อยู่กับท่าน" กษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัทและกษัตริย์แห่งเอโดมจึงเสด็จลงไปหาท่าน

13 และเอลีชาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์ เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อและผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่ของพระองค์เถิด" แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า "หามิได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ"

14 และเอลีชาทูลว่า "พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่นั้นใด ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพเคารพต่อพระพักตร์เยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพระองค์จะไม่มองพระพักตร์พระองค์หรือดูแลพระองค์เลย

15 ขอทรงนำผู้เล่นเครื่องสายมาให้ข้าพระองค์สักคนหนึ่ง" และต่อมาเมื่อผู้เล่นเครื่องสายบรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของ

พระเยโฮวาห์ก็มาเหนือท่าน

16 และท่านทูลว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า `ทำทุกเขานี้ให้เป็นสระทั่วไปหมด'

17 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า `เจ้าทั้งหลายจะไม่เห็นลมและจะไม่เห็นฝน ถึงอย่างไรก็ดีทุกเขานี้จะมีน้ำเต็มไปหมด เพื่อเจ้าจะได้ดื่ม ทั้งเจ้า ผู้งสัตว์เลี้ยงและสัตว์ใช้ของเจ้า'

18 เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบคนโมอับไว้ในมือของเจ้าด้วย

19 เจ้าจะโจมตีเมืองที่มีป้อมทุกเมือง และเมืองเอกทุกเมือง และจะโค่นต้นไม้ลงทุกต้น และจะจุกน้ำพุทุกแห่งเสีย และทำไร่นาที่ดีทุกแปลงให้เสียด้วยหิน"

20 และอยู่มาพอรุ่งเช้าประมาณเวลาถวายเครื่องสัตวบูชา ดูกิดิต มีน้ำมาจากทางเมืองเอโดม จนแผ่นดินมีน้ำเต็มหมด

21 และเมื่อคนโมอับทั้งหลายได้ยินว่าบรรดาक्षัตริย์ยกไปสู้รบกับตน คนที่มีอายุสามเกระและสูงขึ้นไปได้รวบรวมกันเข้า และยกไปตั้งที่พรมแดน

22 เมื่อเขาเดินขึ้นในตอนเช้า และดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่บนน้ำ คนโมอับเห็นน้ำที่อยู่ตรงข้ามกับตนแดงอย่างโลหิต

23 เขาทั้งหลายกล่าวว่า "นี่เป็นโลหิต บรรดาक्षัตริย์ได้สู้รบกันเอง และฆ่ากันเอง เพราะฉะนั้นบัดนี้ โมอับเอ๋ย มาริบเอาข้าวของของเขา"

24 แต่เมื่อเขามาถึงค่ายอิสราเอล คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นต่อสู้กับคนโมอับจนเขาทั้งหลายหนีไป และเขาก็รุกหน้าเข้าไปในแผ่นดินฆ่าฟันคนโมอับ

25 เขาทั้งหลายได้ทำลายหัวเมือง และต่างคนก็ต่างโยนหินเข้าไปในไร่นาที่ดีทุกแปลงจนเต็ม เขาจุกน้ำพุเสียทุกแห่ง และโค่นต้นไม้ดีทุกเสียหมด จนในศิรหะเรเซทมีแต่หินของเมืองเหลืออยู่ บรรดาक्षัตริย์ได้ล้อมเมืองไว้และโจมตีได้

26 เมื่อक्षัตริย์แห่งโมอับทรงเห็นว่าสู้ไม่ได้ พระองค์ก็ทรงพาพลดาบเจ็ดร้อยคนจะตีฝ่าออกมาทางด้านक्षัตริย์เมืองเอโดม แต่ออกมาไม่ได้

27 แล้วพระองค์ทรงนำโอรสหัวปี ผู้ซึ่งควรจะขึ้นครองแทนนั้น ถวายเป็นเครื่องเผาบูชาเสียที่บนกำแพง และมีพระพิโรธใหญ่ยิ่งต่อพวกอิสราเอล เขาทั้งหลายก็ยกถอยไปจากพระองค์และกลับบ้านเมืองของตน

บท 4

1 ปรยาของคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อเอลีชาว่า "ผู้รับใช้ของท่าน คือสามีของดิฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว และท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าผู้รับใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่เจ้านี้ได้มาเพื่อนำเอาบุตรชายสองคนของดิฉันไปเป็นทาสของเขา"

2 และเอลีชาตอบนางว่า "บอกฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้ เจ้ามีอะไรอยู่ในบ้านบ้าง" และนางตอบว่า "สาวใช้ของท่านไม่มีอะไรในบ้านนอกจากน้ำมันหนึ่งไห"

3 แล้วท่านกล่าวว่า "จงออกไปนอกบ้าน ขออิมภานะจากเพื่อนบ้านทุกคนของเจ้ามาเป็นภาชนะเปล่า อย่าให้น้อย

4 แล้วจงเข้าไปในเรือน ปิดประตูซึ่งตัวเจ้าและบุตรชายของเจ้าไว้ และจงเทน้ำมันใส่ภาชนะทั้งหมด เมื่อลูกหนึ่งๆเต็มแล้วก็ตั้งไว้ต่างหาก"

5 นางก็ลาไป และปิดประตูซึ่งนางและบุตรชายของนางไว้ บุตรส่งภาชนะมาให้ และนางก็เทน้ำมัน

6 และอยู่มาเมื่อภาชนะเต็มหมดแล้วนางจึงบอกบุตรชายว่า "เอาภาชนะมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง" และเขาตอบนางว่า "ไม่มีอีกแล้ว" แล้วน้ำมันก็หยุดไหล

7 นางก็ไปเรียมนิคนของพระเจ้าทราบและท่านบอกว่า "ไปซิ ขายน้ำมันเสียเอาเงินชำระหนี้ของเจ้า ที่เหลือนอกนั้นเจ้าและบุตรของเจ้าจงใช้เลี้ยงชีวิต"

8 วันหนึ่งเอลีชาเดินต่อไปถึงเมืองชูเนม เป็นที่ที่หญิงมั่งมีคนหนึ่งอาศัยอยู่ และนางได้ชวนท่านให้รับประทานอาหาร ฉะนั้นเมื่อท่านผ่านทางนั้นไปเมื่อไร ท่านก็แวะเข้าไปรับประทานอาหารที่นั่น

9 และนางได้บอกสามีของนางว่า "ดูเถิด ดิฉันเห็นว่าชายคนนี้เป็นคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า เดินผ่านบ้านเราอยู่เนืองๆ

10 ขอให้เราทำห้องเล็กไว้บนกำแพง วางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ และตะเกียงไว้ให้ท่าน เพื่อว่าเมื่อท่านมาหาเรา ท่านจะได้เข้าไปพักในห้องนั้น"

11 วันหนึ่งท่านก็มาที่นั่น และแวะเข้าไปในห้องนั้น พักอยู่ที่นั่น

12 ท่านจึงบอกภะษิตคนใช้ของท่านว่า "ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนั้นมา" เมื่อเขาเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ต่อหน้า

ท่าน

13 ท่านจึงบอกแก่เกะชีว่า "จงบอกนางว่า ดูเถิด เธอลำบากมากมายอย่างนี้เพื่อเรา จะให้เราทำอะไรให้เธอบ้าง มีอะไรจะให้ลูกษัตริย์เผื่อเธอหรือ หรือให้พูดอะไรกับผู้บัญชาการกองทัพ" นางตอบว่า "ดิฉันอยู่ในหมู่พวกพี่น้องของดิฉันค่ะ"

14 และท่านกล่าวว่า "ถ้าอย่างนั้นจะให้ทำอะไรเพื่อนาง" เกะชีตอบว่า "แท้จริงนางไม่มีบุตรและสามีของนางก็แก่แล้ว"

15 ท่านจึงบอกว่า "ไปเรียกเธอมา" และเมื่อเขาไปเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ที่ประตู

16 ท่านกล่าวว่า "ในฤดูนี้เมื่อครบกำหนดอุ้มท้อง เจ้าจะได้อุ้มบุตรชายคนหนึ่ง" และนางตอบว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า เจ้านายของดิฉัน ทาไมได้ อย่ามูสาแก่สาวใช้ของท่านเลย"

17 แต่หญิงคนนั้นก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ในฤดูนั้นเมื่อครบกำหนดอุ้มท้องจริงตามที่เอลีซาบอกแก่นางไว้

18 เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น วันหนึ่งเขาออกไปหาบิดาของเขาในหมู่คนเกี้ยวข้าว

19 เขาบอกบิดาของเขาว่า "โอ้ยหัวของฉัน หัวของฉัน" บิดาจึงส่งคนใช้ของเขาว่า "อุ้มเขาไปหาแม่ไป"

20 และเมื่อเขาอุ้มมาให้มารดาของเด็ก เด็กนั้นก็นั่งอยู่บนตักมารดาจนเที่ยงวัน แล้วก็สิ้นชีวิต

21 นางจึงอุ้มขึ้นไปวางไว้บนที่นอนของคนแห่งพระเจ้า และปิดประตูเสียแล้วไปข้างนอก

22 นางก็ไปเรียกสามีของนางกล่าวว่า "ขอส่งคนใช้คนหนึ่งกับลาตัวหนึ่งมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้รับไปหาคนแห่งพระเจ้า และกลับมาอีก"

23 และเขากล่าวว่า "จะไปหาท่านทำไมในวันนี้ ไม่ใช่วันขึ้นค่ำหรือวันสะบาโต" นางตอบว่า "ก็ได้อยู่แล้ว"

24 นางก็ผูกอานลาและส่งคนใช้ของนางว่า "จงเร่งลาไปเร็วๆ อย่าให้ผีเท้าหย่อนลงไदनอกจากฉันสิ่ง"

25 แล้วนางก็ออกเดิน และมาถึงคนแห่งพระเจ้าที่ภูเขาคารเมล อยู่มาเมื่อคนแห่งพระเจ้าเห็นนางมาแต่ไกล ท่านก็พูดกับเกะชีคนใช้ของท่านว่า "ดูเถิด หญิงชาวชูเนมมาข้างโน้น"

26 จงวิ่งไปรับนางทันที และกล่าวแก่นางว่า 'นางสบายดีหรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบายดีหรือ' และนางได้ตอบว่า "สบายดีค่ะ"

27 และเมื่อนางมายังภูเขาลงถึงคนแห่งพระเจ้าแล้ว นางก็เข้าไปกอดเท้าของท่าน เกะชีจึงเข้ามาจะจับนางออกไป แต่คนแห่งเจ้าบอกว่า "ปล่อยเขาเถอะ เพราะนางมีใจทุกข์หนัก และพระเยโฮวาห์ทรงซ่อนเรื่องนี้จากฉัน หาได้ตรัสสำแดงแก่ฉันไม่"

28 แล้วนางจึงเรียนว่า "ดิฉันขอบุตรชายจากเจ้านายของดิฉันหรือคะ ดิฉันไม่ได้เรียนหรือว่า อย่าลวงดิฉันเลย"

29 ท่านจึงสั่งเกะชีว่า "คาดเอวของเจ้าเข้า และถือไม้เท้าของเรา และไปเถอะ ถ้าเจ้าพบใคร อย่าสวัสดีกับเขา และถ้าใครสวัสดีกับเจ้าก็อย่าตอบ และจงวางไม้เท้าของเรบบนหน้าของเด็กนั้น"

30 แล้วมารดาของเด็กนั้นเรียนว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และตัวท่านเองมีชีวิตรอดอยู่นั่นใด ดิฉันจะไม่พรางจากท่านไป" ดังนั้นท่านจึงลุกขึ้นตามนางไป

31 เกะชีได้ล่วงหน้าไปก่อนและวางไม้เท้าบนหน้าของเด็กนั้น แต่ไม่มีเสียงหรืออาการเป็น เขาจึงกลับมาพบท่าน และเรียนท่านว่า "เด็กนั้นยังไม่ตื่น"

32 เมื่อเอลีซาเข้ามาในเรือน ดูเถิด ท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน

33 ท่านจึงเข้าไปข้างในปิดประตูให้ทั้งสองอยู่ข้างในและได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์

34 แล้วท่านขึ้นไปนอนทับเด็ก ให้ปากทับปาก ตาทับตา และมือทับมือ และเมื่อท่านเหยียดตัวของท่านบนเด็ก เนื้อของเด็กนั้นก็อุ่นขึ้นมา

35 แล้วท่านก็ลุกขึ้นอีกเดินไปเดินมาในเรือนนั้นครั้งหนึ่ง แล้วขึ้นไปเหยียดตัวของท่านบนเขา เด็กนั้นก็จามเจ็ดครั้ง และเด็กนั้นก็ลืมตาของตน

36 แล้วท่านก็เรียกเกะชีมาสั่งว่า "ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนั้นมา" เขาจึงไปเรียกนาง และเมื่อนางมาถึงท่านแล้ว ท่านว่า "จงอุ้มบุตรชายของเจ้าขึ้นเถิด"

37 นางจึงเข้ามาชบหน้าลงที่เท้าของท่านกราบลงถึงดิน แล้วนางก็อุ้มบุตรชายของนางขึ้นออกไปข้างนอก

38 เอลีซามาถึงกิลกาลอีก เมื่อแผ่นดินเกิดกัณดารอาหาร และเมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์นั่งอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็บอกกับคนใช้ของท่านว่า "จงตั้งหม้อลูกใหญ่และต้มข้าวให้แก่เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์"

39 คนหนึ่งในพรรคออกไปเก็บผักที่ในทุ่งนา และพบไม้เถาป่าเถาหนึ่ง เขาเก็บได้น้ำเต้าปาล์มเต็มตัก กลับมาหั่นใส่ในหม้อข้าวต้มโดยไม่ทราบว่าเป็นผลอะไร

- 40 เขาก็เทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน ต่อมาขณะที่เขากำลังรับประทานข้าวต้มอยู่นั้น เขาร้องขึ้นว่า "ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า มีความตายอยู่ในหม้อนี้" และเขาก็รับประทานกันไม่ได้
- 41 ท่านก็ว่า "จงเอาแป้งมา" ท่านก็ใส่แป้งลงในหม้อ และบอกว่า "จงเทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน" และไม่มีอันตรายอยู่ในหม้อนั้น
- 42 มีชายคนหนึ่งมาจากบ้านบาอัลซาลิซาห์นำของมาให้คนแห่งพระเจ้า มีขนมปังเป็นผลแรกคือ ขนมบาร์ลีย์สับก้อน และรวงข้าวใหม่ใส่กระสอบของเขามาและเอลีชาว่า "จงให้แก่คนเหล่านั้นรับประทาน"
- 43 แต่คนใช้คนนั้นตอบว่า "ข้าพเจ้าจะตั้งอาหารเท่านี้ให้คนหนึ่งร้อยรับประทานได้อย่างไร" ท่านจึงสั่งข้าว่า "จงให้คนเหล่านั้นรับประทานเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งดังนี้ว่า `เขาทั้งหลายจะได้รับประทานและยังเหลืออีก'"
- 44 เขาจึงตั้งอาหารไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็รับประทาน และยังเหลืออยู่จริงตามพระวาจาของพระเยโฮวาห์

บท 5

- 1 นานาามานผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์ประเทศซีเรียเป็นคนสำคัญมากของกษัตริย์ เป็นคนมีเกียรติ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงนำชัยชนะมายังซีเรียโดยท่านนี้ ท่านเป็นวีรบุรุษด้วย แต่ท่านเป็นโรคเรื้อน
- 2 ฝ่ายคนซีเรียยกพวกไปปล้นครั้งหนึ่งนั้น ได้จับเด็กหญิงคนหนึ่งมาจากแผ่นดินอิสราเอลมาเป็นเชลย และเธอมาปรนนิบัติภรรยาของนานาามาน
- 3 เธอได้เรียนนายผู้หญิงของเธอว่า "อยากให้เจ้านายของดิฉันไปอยู่กับผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งอยู่ในสะมาเรีย ท่านจะได้รักษาโรคเรื้อนของเจ้านายเสียให้หาย"
- 4 นานาามานจึงไปทูลกษัตริย์เจ้านายของท่านว่า "สาวใช้จากแผ่นดินอิสราเอลพูดว่าอย่างนั้นๆ"
- 5 กษัตริย์แห่งซีเรียตรัสว่า "จงไปเถิด เราจะส่งสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอล" แล้วท่านก็ไป นำเงินหนักสิบตะลันต์ ทองคำหนักหกพันเชเชล และเสื้อสิบชุดไปด้วย
- 6 และท่านก็นำสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลใจความว่า "เมื่อสารนี้มาถึงท่าน ดูก่อน ข้าพเจ้าได้ส่งนานาามาน ข้าราชการของข้าพเจ้ามา เพื่อขอให้ท่านรักษาเขาให้หายจากโรคเรื้อน"
- 7 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงอ่านสารนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงนึกฉลองพระองค์ตรัสว่า "เราเป็นพระเจ้า ซึ่งจะให้ตายและให้มีชีวิตหรือ ชายคนนี้จะส่งสารมาให้เรารักษาคนหนึ่งที่เป็นโรคเรื้อน ขอใครตรวจดูเถิดว่า เขาแสวงหาเหตุพิพาทกับเราอย่างไร"
- 8 แต่เมื่อเอลีชาคนแห่งพระเจ้าได้ยินว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงนึกฉลองพระองค์ จึงใช้คนไปทูลกษัตริย์ว่า "ในนพระองค์จึงทรงนึกฉลองพระองค์ของพระองค์เสีย ขอให้เขามาหาข้าพระองค์เถิด เพื่อเขาจะได้ทราบว่ามีผู้พยากรณ์คนหนึ่งอยู่ในอิสราเอล"
- 9 นานาามานจึงมาพร้อมกับบรรดาม้าและรถรบของท่าน มาหยุดอยู่ที่ประตูเรือนของเอลีชา
- 10 เอลีชาก็ส่งผู้สื่อสารมาเรียนท่านว่า "จงไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้ง และเนื้อของท่านจะกลับคืนเป็นอย่างเดิม และท่านจะสะอาด"
- 11 แต่นานาามานก็โกรธและไปเสีย ปนว่า "ดูเถิด ข้าคิดว่าเขาจะออกมาหาข้าเป็นแน่ และมายืนอยู่และออกพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา แล้วโบกมือเหนือที่นั้นให้โรคเรื้อนหาย
- 12 อาบานาและฟารปาร์แม่น้ำเมืองดามัสกัสไม่ดีกว่าบรรดาสำน้ำแห่งอิสราเอลดอกหรือ ข้าจะชำระตัวในแม่น้ำเหล่านั้นและจะสะอาดไม่ได้หรือ" ท่านจึงหันตัวแล้วไปเสียด้วยความเดือดดาล
- 13 แต่พวกข้าราชการของท่านเข้ามาใกล้และเรียนท่านว่า "คุณพ่อของข้าพเจ้า ถ้าท่านผู้พยากรณ์จะสั่งให้ท่านกระทำสิ่งใหญ่โตประการหนึ่ง ท่านจะไม่กระทำหรือ ถ้าเช่นนั้นเมื่อท่านผู้พยากรณ์กล่าวแก่ท่านว่า `จงไปล้างและสะอาดเถิด' ควรท่านจะทำยิ่งขึ้นเท่าใด"
- 14 ท่านจึงลงไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า และเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างเนื้อเด็กเล็กๆ และท่านก็สะอาด
- 15 แล้วท่านจึงกลับไปยังคนแห่งพระเจ้า ทั้งตัวท่านและพรรคพวกของท่าน และท่านมายืนอยู่ข้างหน้าเอลีชาและท่านกล่าวว่า "ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าไม่มีพระเจ้าทั่วไปในโลกนอกจากที่ในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านรับของกำนัลสักอย่างหนึ่งจากผู้รับใช้ของท่านเถิด"
- 16 แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่นั้นใด ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดเลยนั้น"

และท่านก็ได้ชักชวนให้รับไว้แต่เอลีชาได้ปฏิเสธ

17 แล้วนาอามานจึงกล่าวว่า "มีฉะนั้นขอท่านได้โปรดให้ดินบรรทุกล้อสักรสองตัวให้แก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะตั้งแต่ฉันไปผู้รับใช้ของท่านจะไม่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาแด่พระอื่น แต่จะถวายแด่พระเยโฮวาห์เท่านั้น

18 ในเรื่องนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่าน ในเมื่อนายของข้าพเจ้าไปในนิเวศของพระริมโมน เพื่อจะนมัสการที่นั่น ทรงพึงอยู่ที่มือของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องโน้มคานับในนิเวศของพระริมโมน เมื่อข้าพเจ้าโน้มตัวลงในนิเวศของพระริมโมนนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่านในกรณีนี้"

19 เอลีชาจึงตอบท่านว่า "จงไปโดยสันติภาพเถิด" แต่เมื่อนาอามานออกไปได้ไม่ไกลนัก

20 เกหะซีคนใช้ของเอลีชาคนแห่งพระเจ้าคิดว่า "ดูเถิด นายของข้าพเจ้าไม่ยอมรับจากมือของนาอามานคนซึ่งเรียกชื่อของท่านนามา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะวิ่งตามไปเอามาจากเขาบ้าง"

21 เกหะซีจึงตามนาอามานไป และเมื่อนาอามานแลเห็นว่ามีคนวิ่งตามท่านมา ท่านก็ลงจากรถต้อนรับเขาพูดว่า "ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ"

22 เขาตอบว่า "เรียบร้อยดี นายของข้าพเจ้าใช้ข้าพเจ้ามา กล่าวว่า `ดูเถิด มีชายหนุ่มสองคนในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ มาจากแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ขอท่านโปรดให้เงินแก่เขาทั้งหลายสักหนึ่งตะลันต์และเสื้อสักสองชุด'"

23 และนาอามานกล่าวว่า "ขอโปรดรับไปสองตะลันต์เถิด" ท่านก็เชิญชวนเขา และเอาเงินสองตะลันต์ใส่กระสอบผูกไว้ พร้อมกับเสื้อสองตัว ให้คนใช้สองคนแบกไป เขาก็แบกเดินขึ้นหน้าเกหะซีมา

24 เมื่อเขามาถึงภูเขา เกหะซีก็รับมาจากมือของเขาทั้งสอง เอาไปเก็บไว้ในเรือนและให้คนเหล่านั้นกลับ เขาทั้งสองก็จากไป

25 เกหะซีก็เข้าไปยืนต่อหน้านายของตน และเอลีชาถามเขาว่า "เกหะซี เจ้าไปไหนมา" เขาตอบว่า "ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหน"

26 แต่ท่านกล่าวแก่เขาว่า "เมื่อชายคนนั้นหันมาจากรถต้อนรับเจ้าฉันนั้น จิตใจของเรามิได้ไปกับเจ้าดอกหรือ นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงิน รับเสื้อผ้า สวนดินมะกอกเทศ และสวนองุ่น แกะและวัว และคนใช้ชายหญิงหรือ

27 ฉะนั้นโรคเรื้อนของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อสายของเจ้าเป็นนิตย์" เขาก็ออกไปจากหน้าท่านเป็นโรคเรื้อนขาวอย่างหิมะ

บท 6

ฝ่ายเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์กล่าวกับเอลีชาว่า "ดูเถิด สถานที่ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ได้ความดูแลของท่านนั้นก็เล็กเกินไป ไม่พอแก่พวกเรา

2 ขอให้เราไปที่แม่น้ำจอร์แดน ต่างคนต่างเอาไม้ท่อนหนึ่งมาสร้างที่อาศัยของเราที่นั่น" และท่านตอบว่า "ไปเถิด"

3 แล้วคนหนึ่งกล่าวว่า "ขอท่านโปรดไปกับผู้รับใช้ของท่านด้วย" และท่านก็ตอบว่า "ข้าจะไป"

4 ท่านก็ไปกับเขาทั้งหลาย และเมื่อเขามาถึงแม่น้ำจอร์แดนเขาก็โค่นต้นไม้

5 ขณะที่คนหนึ่งฟันไม้อยู่ หัวขวานของเขาตกลงไปในน้ำ และเขาร้องขึ้นว่า "อนิจจา นายครับ ขวานนั้นผมขอยืมเขามา"

6 แล้วคนแห่งพระเจ้าถามว่า "ขวานนั้นตกที่ไหน" เมื่อเขาชี้ที่ให้แก่ท่านแล้ว ท่านก็ตัดไม้อันหนึ่งทิ้งลงไปที่นั่น ทำให้ขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา

7 และท่านบอกว่า "หยิบขึ้นมาซิ" เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา

8 ฝ่ายกษัตริย์แห่งซีเรียรบพุ่งกับอิสราเอล พระองค์ปรึกษากับข้าราชการของพระองค์ว่า "เราจะตั้งค่ายของเราที่นั่นๆ"

9 แต่คนแห่งพระเจ้าส่งชาวไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอพระองค์ทรงระวังอย่าผ่านมาทางนั้น เพราะคนซีเรียกำลังยกลงไปที่นั่น"

10 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ให้ไปยังสถานที่ซึ่งคนแห่งพระเจ้าบอกและเตือนให้ พระองค์จึงทรงระวังตัวได้ที่นั่นมิใช่เพียงครั้งสองครั้ง

11 กษัตริย์แห่งซีเรียก็ไม่สบายพระทัยมากเพราะเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงเรียกข้าราชการมาตรัสว่า "พวกท่านจะไม่บอกเราหรือว่า คนใดในพวกเราที่อยู่ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอล"

12 ข้าราชการคนหนึ่งของพระองค์ทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดพระเจ้าข้า แต่เอลีชาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ในอิสราเอลทูลบรรดาถ้อยคำซึ่งพระองค์ตรัสในห้อมบรรทมของพระองค์แก่กษัตริย์แห่งอิสราเอล"

13 พระองค์จึงตรัสว่า "จงไปหาดูว่า เขาอยู่ที่ไหน เพื่อเราจะใช้คนไปจับเขามา" มีคนทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด เขาอยู่ใน

โดธาน"

14 พระองค์จึงทรงส่งม้า รถม และกองทัพใหญ่ เข้าไปกันในกลางคืนและล้อมเมืองนั้นไว้

15 เมื่อคนใช้ของคนที่แห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพพร้อมกับม้าและรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่านว่า "อนิจจา นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไรดี"

16 ท่านตอบว่า "อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา"

17 แล้วเอลีชาก็อธิษฐานว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปิดตาของข้าเพื่อข้าจะได้เห็น" และพระเยโฮวาห์ทรงเปิดตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็ได้เห็นและดูเถิด ที่ภูเขาก็ก่อตัวไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีชา

18 และเมื่อคนซึ่งเรียลงมารบกับท่าน เอลีชาก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า "ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้ตามอดไปเสีย" พระองค์จึงทรงให้เขาทั้งหลายตามอดไปตามคำของเอลีชา

19 และเอลีชาบอกคนเหล่านั้นว่า "ไม่ใช่ทางนี้ และไม่ใช่เมืองนี้ จงตามข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้นซึ่งเจ้าแสวงหา" และท่านก็พาเขาไปกรุงสะมาเรีย

20 และอยู่มาพอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีชาก็ทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปิดตาของคนเหล่านี้ เพื่อเขาจะเห็นได้" พระเยโฮวาห์จึงทรงเปิดตาของเขากันทั้งหลายและเขากันทั้งหลายก็เห็น และดูเถิด เขามาอยู่กลางกรุงสะมาเรีย

21 และเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลเห็นเขาเข้า จึงตรัสแก่เอลีชาว่า "บิดาของข้าพเจ้า จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ"

22 ท่านก็ทูลตอบว่า "ขอพระองค์อย่าทรงประหารเขาเสีย พระองค์จะประหารคนที่จับมาเป็นเชลยเสียด้วยดาบและด้วยธนูของพระองค์หรือ ขอทรงโปรดจัดหาอาหารและน้ำต่อหน้าเขา เพื่อให้เขารับประทานและดื่ม แล้วปล่อยให้เขาไปหาเจ้านายของเขาเถิด"

23 พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงใหญ่ให้เขา และเมื่อเขาได้กินและดื่มแล้วก็ทรงปล่อยเขาไป และเขากันทั้งหลายได้กลับไปหาเจ้านายของตน และพวกซึ่งเรียมิได้มาปล้นในแผ่นดินอิสราเอลอีกเลย

24 และอยู่มาภายหลังเบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงจัดกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์แล้วได้เสด็จขึ้นไปล้อมกรุงสะมาเรีย

25 มีการกันดารอาหารอย่างหนักในสะมาเรีย และดูเถิด ขณะเมื่อเขาล้อมอยู่จนหัวลาตัวหนึ่งเขาขายกันเป็นเงินแปดสิบเชเชล และมูลนกเขาค้างลิตรเป็นเงินห้าเชเชล

26 ขณะที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงผ่านไปบนกำแพง มีผู้หญิงคนหนึ่งร้องทูลพระองค์ว่า "ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงช่วย"

27 พระองค์ตรัสว่า "ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยเจ้า เราจะช่วยเจ้าได้จากไหน จักลานนวดข้าวหรือจากปออย่าองุ่นหรือ"

28 และกษัตริย์ทรงถามนางว่า "เจ้าเป็นอะไรไป" นางทูลตอบว่า "หญิงคนนี้บอกข้าพระองค์ว่า 'เอาลูกชายของเจ้ามาให้เรากินเสียวันนี้เถิด และเราจะกินลูกชายของนั้ในวันพรุ่งนี้'

29 เราจึงต้มลูกชายของข้าพระองค์และกิน และรุ่งขึ้นข้าพระองค์ก็พูดกับนางว่า 'เอาลูกชายของเจ้ามา เพื่อเราจะกินเสีย' และนางก็ซ่อนลูกชายของนางเสีย"

30 และต่อมาเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินถ้อยคำของหญิงนั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ พระองค์กำลังดำเนินอยู่บนกำแพง ประชาชนก็มองดู ดูเถิด พระองค์ทรงฉลองพระองค์ผ้ากระสอบอยู่แนบเนื้อ

31 และพระองค์ตรัสว่า "ถ้าศีรษะของเอลีชาบุตรชาฟัทยังอยู่บนเขาในวันนี้ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษแก่เราและยังหนักกว่า"

32 แต่เอลีชานั่งอยู่ในบ้านของท่าน และพวกผู้ใหญ่ก็นั่งอยู่ด้วย กษัตริย์ทรงใช้คนมาจากตอเบื้องพระพักตร์พระองค์ แต่ก่อนที่ผู้สื่อสารจะมาถึง เอลีชาก็พูดกับพวกผู้ใหญ่ว่า "ท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่เล่า ที่บุตรชายของผู้กระหาชาติกรรมคนนี้ใช้คนมาเอาศีรษะของข้าพเจ้า ดูซิ เมื่อผู้สื่อสารมา จงปิดประตู และยึดประตูให้แน่นกันเอาไว้ เสียเถิดของนายของเขาตามเขามามิใช่หรือ"

33 ขณะที่ท่านยังพูดกับเขากันหลายอยู่ ดูเถิด ผู้สื่อสารลงมามาหาท่าน และบอกว่า "ดูเถิด เหตุร้ายนี้มาจากพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะรอดคอยพระเยโฮวาห์อีกทำไม"

- 1** แต่เอลีชาบอกว่า "ขอฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้อยอดแบ่งถึงหนึ่งเขาจะขายกันหนึ่งเซเชล และข้าวบาร์ลีสองถึงเซเชล ที่ประตูเมืองสะมาเรีย"
- 2** แล้วนายทหารคนสนิทของกษัตริย์ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า "ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ" แต่ท่านบอกว่า "ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเอง แต่จะไม่ได้กิน"
- 3** มีคนโรคเรื้อนสี่คนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า "เราจะนั่งที่นี่จนตายทำไมเล่า"
- 4** ถ้าเราว่า 'ให้เราเข้าไปในเมือง' การกัณดารอาหารก็อยู่ในเมือง และเราก็จะตายที่นั่น และถ้าเรานั่งที่นี่เราก็ตายเหมือนกัน ฉะนั้นบัดนี้จงมาเถิด ให้เราเข้าไปในกองทัพของคนที่เรายำเกรง ถ้าเขาไว้ชีวิตของเรา เราก็จะรอดตาย ถ้าเขาฆ่าเราก็ตายแต่ตายเท่านั้นเอง"
- 5** ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นในเวลาพลบค่ำเพื่อจะไปยังค่ายของคนที่เรายำเกรง แต่เมื่อเขามาถึงริมค่ายของคนที่เรายำเกรงแล้ว ดูเถิด ไม่มีใครที่นั่นสักคน
- 6** เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำให้กองทัพอันใหญ่โตของคนที่เรายำเกรงได้ย่ำยีลงราบเรียบ เสียหาย และเสียกองทัพอันใหญ่โต เขาจึงพูดกันและกันว่า "ดูเถิด กษัตริย์แห่งอิสราเอลได้จ้างบรรดากษัตริย์แห่งคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์แห่งอียิปต์มารบเราแล้ว"
- 7** เขาจึงลุกขึ้นหนีไปในเวลาพลบค่ำ และทั้งเดินทัพ ม้าและลาของเขา ทั้งค่ายไว้อย่างนั้นเอง และหนีไปเอาชีวิตรอด
- 8** และเมื่อคนโรคเรื้อนเหล่านั้นมาถึงที่ริมค่าย เขาก็เข้าไปในเต็นท์หนึ่งกินและดื่ม และขนเงิน ทองคำและเสื้อผ้าเอาไปซ่อนไว้ แล้วเขาก็กลับมาเข้าไปในอีกเต็นท์หนึ่งขนเอาข้าวของออกไปจากที่นั่นด้วยเอาไปซ่อนไว้
- 9** แล้วเขาพูดกันและกันว่า "เราทำไม่ถูกเสียแล้ว วันนี้เป็นวันชาวดี ถ้าเรานั่งอยู่และคอยจนแสงอรุณขึ้นโทษจะตกอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นบัดนี้มาเถิด ให้เราไปบอกยังสำนักพระราชวัง"
- 10** เขาจึงมาเรียกนายประตูเมือง และบอกเรื่องราวแก่เขาว่า "เรามายังค่ายของคนที่เรายำเกรง และดูเถิด เราไม่เห็นใครและไม่ได้ยินเสียงผู้ใดที่นั่น มีแต่ม้าผูกอยู่ และลาผูกอยู่ และเต็นท์ตั้งอยู่อย่างนั้นเอง"
- 11** แล้วเขาบอกแก่เหล่านายประตู และพวกเขาก็บอกกันไปถึงสำนักพระราชวัง
- 12** กษัตริย์ก็ทรงตื่นบรรทมในกลางคืน และตรัสกับข้าราชการว่า "เราจะบอกให้ว่าคนที่เรายำเกรงเตรียมสู้รบเราอย่างไร เขาทั้งหลายรู้หรือว่าเขาหนี เขาจึงออกไปซ่อนตัวอยู่นอกค่ายที่กลางทุ่งคิดว่า 'เมื่อเขาออกมาจากในเมืองเราจะจับเขาทั้งเป็น แล้วจะเข้าไปในเมือง'"
- 13** และข้าราชการคนหนึ่งทูลว่า "ขอรับสั่งให้คนเอาม้าที่เหลือนอยู่ในเมืองสักห้าตัว (ดูเถิด บางทีม้าเหล่านั้นจะยังเป็นอยู่อย่างคนอิสราเอลที่เหลือนอยู่ในเมือง หรือดูเถิด จะเป็นอย่างคนอิสราเอลที่ได้พินาศแล้วก็ช่างเถิด) ขอให้เราส่งคนไปดู"
- 14** เขาจึงเอารถรบสองคันพร้อมกับม้า และกษัตริย์ทรงส่งให้ไปติดตามกองทัพอันใหญ่โตของคนที่เรายำเกรง ตรัสว่า "จงไปดู"
- 15** เขาทั้งหลายจึงติดตามไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน และดูเถิด ตลอดทางมีเสื้อผ้าและเครื่องใช้ ซึ่งคนที่เรายำเกรงทิ้งเมื่อเขาหนีไป ผู้สื่อข่าวก็กลับมาทูลกษัตริย์
- 16** แล้วประชาชนก็ยกออกไปปล้นเต็นท์ทั้งหลายของคนที่เรายำเกรง ยอดแบ่งจึงขายกันถึงละเซเชล และข้าวบาร์ลีสองถึงเซเชล ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์
- 17** ฝ่ายกษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายทหารคนสนิทให้เป็นนายประตู และประชาชนก็เหยียบไปบนเขาตรงประตู เขาจึงสืบชีวิตตามซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้กล่าวไว้ในวันเมื่อกษัตริย์เสด็จลงมาหาท่าน
- 18** และเป็นไปตามที่คนแห่งพระเจ้าได้ทูลกษัตริย์ว่า "ข้าวบาร์ลีสองถึงขายหนึ่งเซเชล และยอดแบ่งหนึ่งถึงหนึ่งเซเชล ประมาณเวลานี้ในวันพรุ่งนี้ที่ประตูเมืองสะมาเรีย"
- 19** และนายทหารคนสนิทก็ได้ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า "ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ" และท่านได้ตอบว่า "ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเองแต่จะไม่ได้กิน"
- 20** และอยู่มากก็บังเกิดเป็นดังนั้นแก่เขา เพราะประชาชนเหยียบไปบนเขาที่ประตูเมืองและเขาก็ได้สืบชีวิต

บท 8

ฟ ายเอลีชาได้บอกหญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายของนางกลับคืนชีวิตมาว่า "จงลุกขึ้นและออกไปทั้งครัวเรือนของเจ้า ไปอาศัยอยู่ที่ใดซึ่งเจ้าจะอาศัยอยู่ได้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเรียกให้เกิดการกัณดารอาหาร และจะเป็นแก่แผ่นดินนี้เจ็ดปี"

- 2** หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้นกระทำตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า นางยกออกไปทั้งครัวเรือนของนาง ไปอาศัยอยู่ใน

แผ่นดินฟิลิสเตียเจ็ดปี

3 และอยู่มาเมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วหญิงคนนั้นก็กลับมาจากแผ่นดินฟิลิสเตีย และได้ออกไปทูลอุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน

4 ฝ่ายกษัตริย์กำลังตรัสกับเกหะซันผู้ใช้ของคนแห่งพระเจ้าอยู่ว่า "จงบอกเราถึงบรรดาหมักที่เอเลซาได้กระทำ"

5 และอยู่มาเมื่อเขากำลังทูลกษัตริย์ถึงเรื่องที่เอเลซาได้เรียกชีวิตของศพคนหนึ่งกลับคืนมา ดูเถิด ผู้หญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายกลับคืนชีวิตมาได้อุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน และเกหะซันทูลว่า "ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ นี่เป็นนางคนนั้น และคนนั้นแหละเป็นบุตรชายของนาง ซึ่งเอเลซาได้ให้กลับคืนชีวิตมา"

6 และเมื่อกษัตริย์ตรัสถามหญิงคนนั้น นางก็ทูลเรื่องถวายพระองค์ กษัตริย์จึงทรงตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้แก่นาง รับสั่งว่า "จงจัดการคืนทุกสิ่งที่เป็นของของนาง พร้อมทั้งพืชผลของนางนั้น ตั้งแต่วันที่นางออกจากแผ่นดินมาจนถึงบัดนี้"

7 ฝ่ายเอเลซามายังดามัสกัส เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงประหาร และเมื่อมีคนทูลว่า "คนแห่งพระเจ้ามาที่นี่"

8 กษัตริย์ตรัสกับฮาซาเอลว่า "จงนำของกำนัลไปพบคนแห่งพระเจ้า ให้ทูลถามพระเยโฮวาห์โดยท่านว่า 'ข้าพเจ้าจะหายป่วยไหม'"

9 ฮาซาเอลจึงไปพบท่านนำของกำนัลไปด้วย คือสินค้าย่างดีทุกอย่างของเมืองดามัสกัสจตุรัสสี่สิบตัว เมื่อเขามายืนอยู่ต่อหน้าท่านเขากล่าวว่า "บุตรของท่านคือเบนฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่าน กล่าวว่า 'ข้าพเจ้าจะหายป่วยหรือ'"

10 และเอเลซาตอบเขาว่า "จงไปทูลพระองค์ว่า 'พระองค์จะทรงหายประชวรแน่' แต่พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์จะสิ้นพระชนม์แน่"

11 และท่านก็เพ่งหน้าจ้องมองเขาแน่นิ่งจนเขายาย และคนแห่งพระเจ้ายกมือให้

12 และฮาซาเอลถามว่า "เหตุใดเจ้านายของข้าพเจ้าจึงร้องไห้" ท่านตอบว่า "เพราะข้าพเจ้าทราบถึงเหตุร้ายซึ่งท่านจะกระทำต่อประชาชนอิสราเอล ท่านจะเอาไฟเผาป้อมปราการของเขาเสีย และท่านจะสังหารคนหนุ่มๆ เสียด้วยดาบ และจับเด็ก ๆ โยนลง และเผาท้องหญิงที่มีครรภ์เสีย"

13 และฮาซาเอลตอบว่า "ผู้รับใช้ของท่านผู้เป็นแต่เพียงสุนัขเป็นใครเล่า ซึ่งจะกระทำสิ่งใหญ่โตนี้" เอเลซาตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ท่านจะเป็นกษัตริย์ครอบครองประเทศซีเรีย"

14 และเขาก็ไปจากเอเลซามายังนายของตน ผู้ซึ่งถามเขาว่า "เอเลซาว่าอย่างไรกับเจ้าบ้าง" และเขาทูลตอบว่า "เขายกมือว่าพระองค์จะหายประชวรแน่"

15 และอยู่มาในวันรุ่งขึ้นเขาก็เอาผ้าปูที่นอนจุ่มน้ำคลุมพระพักตร์พระองค์ไว้ จนพระองค์สิ้นพระชนม์ และฮาซาเอลก็ขึ้นครองแทน

16 ในปีที่ทำแห่งโยรัมโอรสอาหับกษัตริย์ของอิสราเอล เมื่อเยโฮชาฟัทยังเป็นกษัตริย์ของยูดาห์อยู่ เยโฮรัมโอรสเยโฮชาฟัทกษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง

17 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี

18 และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าบิดาของอาหับเป็นนมहे็สของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

19 อย่างไรก็ตามก็ดีพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายยูดาห์ เพราะทรงเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ เหตุที่พระองค์ได้ตรัสสัญญาว่า จะทรงประทานพระทัยแก่ดาวิด และแก่ราชโอรสของพระองค์เป็นนิตย์

20 ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน

21 แล้วโยรัมก็เสด็จพร้อมกับบรรดาบริวารของพระองค์ผ่านไปถึงศาวีร์ พกกลางคืนพระองค์ก็ลุกขึ้นโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์นั้น พร้อมกับบัญชาการรบ แล้วกองทัพได้หนีกลับคืนเสีย

22 เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ แล้วลิบนาก็ได้กบฏในคราวเดียวกัน

23 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยรัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

24 โยรัมจึงทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาหัสยาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน

25 ในปีที่สองแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาหัสยาห์โอรสเยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง

- 26 เมื่ออาหัสยาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสี่สิบสองพรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามอาธาเลียห์ พระนางเป็นธิดาของอมรีกษัตริย์แห่งอิสราเอล
- 27 พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาราชวงศ์ของอาหับด้วย และทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่ราชวงศ์ของอาหับได้กระทำ เพราะทรงเป็นราชบุตรเขยในราชวงศ์ของอาหับ
- 28 พระองค์เสด็จกับโยรัมโอรสของอาหับเพื่อทำสงครามกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียที่ราโมทกิเลอาด และคนซีเรียกระทำให้โยรัมบาดเจ็บ
- 29 และกษัตริย์โยรัมได้กลับมารักษาพระองค์ที่ยิสเรเอลให้หายบาดเจ็บจากที่คนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ที่รามัท เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงไปหาโยรัมโอรสของอาหับในยิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ทรงประจวบ

บท 9

- 1 แล้วเอลีชาผู้พยากรณ์ได้เรียกเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์มาคนหนึ่ง และพูดกับเขาว่า "จงคาดเอวของเจ้าไว้ ถือน้ำมันขวดนี้ไปที่ราโมทกิเลอาด
- 2 และเมื่อเจ้าไปถึงแล้ว จงมองดูเยชูบุตรเยโฮซาฟัทบุตรนิมิซี จงเข้าไปหาเขา ให้ลุกขึ้นจากหมู่พวกพี่น้อง และนำเขาเข้าไปในห้องชั้นใน
- 3 แล้วจงเอาน้ำมันในขวดเทลงบนศีรษะของเขา และกล่าวว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล' แล้วจงเปิดประตูออกหนีไป อย่ารอช้าอยู่"
- 4 คนหนุ่มนั้นคือคนหนุ่มที่เป็นผู้พยากรณ์จึงไปยังราโมทกิเลอาด
- 5 และเมื่อเขามาถึง ดูเถิด บรรดาผู้บังคับบัญชาทหารกำลังประชุมกันอยู่ และเขากล่าวว่า "ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ ข้าพเจ้ามีพระดำรัสมาถึงท่าน" และเยชูพูดว่า "มาหาคนใดในพวกเรา" และเขาว่า "ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ มาหาท่าน"
- 6 ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเรือน และคนหนุ่มนั้นก็เทน้ำมันบนศีรษะของท่าน กล่าวว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนือประชาชนของพระเยโฮวาห์คือเหนืออิสราเอล
- 7 และเจ้าจงโค่นราชวงศ์ของอาหับนายของเจ้า เพื่อเราจะได้จัดการสนองเยเซเบลเพราะโลหิตของบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา และเพราะโลหิตของบรรดาผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์
- 8 เพราะว่าราชวงศ์อาหับทั้งหมดจะต้องพินาศ และเราจะตัดคนที่ปัสสวาระดกำแพงได้ออกเสียจากอาหับ ทั้งคนที่ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล
- 9 และเราจะกระทำราชวงศ์ของอาหับให้เหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และเหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์
- 10 และสุนัขจะกินเยเซเบลในที่ดินส่วนพระองค์ ณ ยิสเรเอล และจะไม่มีผู้ใดฝังศพพระนาง" แล้วเขาก็เปิดประตูหนีไป
- 11 เมื่อเยชูออกมาสู่พวกข้าราชการของเจ้านายของท่าน คนหนึ่งพูดกับท่านว่า "ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ ทำไมคนบ้าคนนี้จึงมาหาท่าน" ท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านทั้งหลายรู้จักชายคนนั้นและทราบเขาพูดอะไรแล้ว"
- 12 และเขาทั้งหลายว่า "นั่นไม่เป็นความจริง ขอบอกเรามาเถิด" และท่านว่า "เขาพูดอย่างนี้กับข้าพเจ้าว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าไว้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล'"
- 13 แล้วทุกคนก็รีบเปลี่ยนเสื้อผ้าของตนออกวางไว้รองท่านที่ชั้นบันไดซึ่งเปล่าอยู่ และเขาทั้งหลายเป่าแตร และป่าวร้องว่า "เยชูเป็นกษัตริย์"
- 14 ดังนั้นแหละ เยชูบุตรชายเยโฮซาฟัทบุตรชายนิมิซีได้ร่วมกันคิดกบฏต่อโยรัม (ฝ่ายโยรัมพร้อมกับอิสราเอลทั้งปวงยังระวังป้องกันราโมทกิเลอาดอยู่เพราะเหตุฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย
- 15 แต่กษัตริย์โยรัมทรงกลับไปรักษาพระองค์ที่ยิสเรเอล เพราะบาดแผลซึ่งคนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย) เยชูจึงตรัสว่า "ถ้านี้เป็นความประสงค์ของท่านทั้งหลาย ก็ขออย่าให้คนหนึ่งคนใดเล็ดลอดออกไปจากเมืองเพื่อบอกข่าวที่ยิสเรเอล"
- 16 แล้วเยชูก็เสด็จทรงรถรบ และเสด็จไปยังยิสเรเอล เพราะโยรัมบรรทมที่นั่น และอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงมาเยี่ยมโยรัม
- 17 ฝ่ายทหารยามยืนอยู่บนหอคอยที่ยิสเรเอล เขามองเห็นพวกของเยชูมาจึงว่า "ข้าพเจ้าเห็นคนพวกหนึ่ง" โยรัมตรัสว่า "จงใช้ให้พลม้าคนหนึ่งไปพบเขาให้ถามเขาว่า `มาอย่างสันติหรือ'"

- 18 คนนั้นจึงขึ้นเข้าไปพบท่านและพูดว่า "กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า 'มาอย่างสันติหรือ'" และเยชูตอบว่า "ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา" และทหารยามก็รายงานว่า "ผู้สื่อสารไปถึงเขาแล้ว แต่เขาไม่กลับมา"
- 19 พระองค์จึงรับสั่งใช้พลม้าคนที่สองออกไป ผู้นั้นมาถึงเขาแล้วก็พูดว่า "กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า 'มาอย่างสันติหรือ'" และเยชูตอบว่า "ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา"
- 20 ทหารยามก็รายงานว่า "เขาไปถึงแล้วแต่เขาไม่กลับมา และการขับรถนั้นก็เหมือนกับการขับรถของเยชูบุตรนิมิซี เพราะเขาขับรวดเร็วนัก"
- 21 โยรัมตรัสว่า "จงเตรียมพร้อม" และเขาก็จัดรถรบของพระองค์ให้พร้อมไว้ แล้วโยรัมกษัตริย์แห่งอิสราเอลและอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เสด็จออกไป ต่างก็ทรงรถรบของพระองค์เอง ทรงออกไปปะทะกับเยชู มาพบกันเข้า ณ ที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอล
- 22 และอยู่มาเมื่อโยรัมเห็นเยชูแล้วจึงตรัสว่า "เยชูมาอย่างสันติหรือ" เยชูตอบว่า "จะสันติอย่างไรได้ เมื่อการเล่นสู้และวิทยาคมของเยเซเบลมารดาของท่านยังมีอยู่มากเช่นนี้"
- 23 แล้วโยรัมทรงชักบังเหียนหันกลับหนีไปพลางรับสั่งกับอาหัสยาห์ว่า "ข้าแต่อาหัสยาห์ เขาร่วมกันคิดกบฏ"
- 24 และเยชูก็ไถ่ถอนด้วยศุดกำลัง ยิ่งถูกเยโฮรัมระหว่างพระอัสสาทั้งสอง ลูกธนูจึงแทงทะลุพระหทัยของพระองค์ พระองค์ก็ทรงล้มลงในรถรบของพระองค์
- 25 เยชูตรัสกับบิดคารัณายทหารของพระองค์ว่า "จงยกศพเขาขึ้นและโยนทิ้งลงไปในที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอล จ้าไว้เถอะ เมื่อฉันและท่านขี่ม้าเคียงกันมาตามอาหับบิดาของเขไป พระเยโฮวาห์ทรงกล่าวโทษเขา ดังนี้"
- 26 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'เราได้เห็นโลหิตของนาโบทและโลหิตของลูกหลานของเขาเมื่อวานนี้' พระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'แน่ทีเดียวเราจะสนองเจ้าบนที่ดินแปลงนี้แหละ' ฉะนั้นบัดนี้จงยกเขาขึ้นทิ้งไว้บนที่ดินแปลงนี้แหละตามพระวาจนะของพระเยโฮวาห์"
- 27 เมื่ออาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นดังนั้น พระองค์ทรงหนีไปทางบ้านในสวน และเยชูก็ติดตามพระองค์ไปตรัสว่า "จงยิงท่านในรถรบด้วย" และเขาทั้งหลายได้ยิงพระองค์ตรงทางข้ามเขาต่าบลูร์ซึ่งอยู่ใกล้ลิบเลอัม และพระองค์ทรงหนีไปถึงเมืองเมกิดโด และสิ้นพระชนม์ที่นั่น
- 28 ข้าราชการของพระองค์ก็บรรทุกพระศพใส่รถรบไปยังเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด
- 29 ในปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหับ อาหัสยาห์เริ่มครอบครองเหนือยูดาห์
- 30 เมื่อเยชูมาถึงเมืองอิสเรเอล เยเซเบลทรงได้ยินเรื่องนั้น พระนางก็ทรงเขียนดาและแต่งพระเตียรและทรงมองออกไปทางพระเกล
- 31 และเมื่อเยชูผ่านเข้าประตูวังมา พระนางมีพระเสาวนีย์ว่า "ศิริมผู้ผ่านายของเขามีสันติหรือ"
- 32 แล้วเยชูทรงพระพักตร์ทอดพระเนตรที่พระเกลตรัสว่า "ใครอยู่ฝ่ายเรา ใครบ้าง" มีชนที่สองสามคนชะงักหน้าตาออกมาดูพระองค์
- 33 พระองค์ตรัสว่า "โยนนางลงมา" เขาจึงโยนพระนางลงมา และโลหิตของพระนางก็กระเด็นติดผนังกำแพงและติดม้า และพระองค์ทรงม้าเข้าไปบนพระนาง
- 34 แล้วพระองค์เสด็จเข้าไป เสวยและทรงดื่ม และพระองค์ตรัสว่า "จัดการกับหญิงที่ถูกสาปคนนี้ เอาไปฝังเสีย เพราะเธอเป็นธิดาของกษัตริย์"
- 35 แต่เมื่อเขาจะไปฝังศพพระนาง เขาก็พบแต่กะโหลกพระเตียร พระบาทและฝ่าพระหัตถ์ของพระนาง
- 36 เมื่อเขากลับมาทูลพระองค์ พระองค์ตรัสว่า "นี่เป็นไปตามพระวาจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัสทางเอลียาห์ชาวทิสบีผู้รับใช้ของพระองค์ว่า 'สุนัขจะกินเนื้อของเยเซเบลในเขตแดนอิสเรเอล'
- 37 และศพของเยเซเบลจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนพื้นทุ่งในเขตแดนอิสเรเอล เพื่อว่าจะไม่มีใครกล่าวว่า 'นี่คือเยเซเบล'"

บท 10

ฝ่ายอาหับมีโอรสเจ็ดสิบองค์ในสะมาเรีย เยชูจึงทรงพระอักษรส่งไปยังสะมาเรียถึงบรรดาผู้ปกครองเมืองอิสเรเอลนั้น ถึงพวกผู้ใหญ่ และถึงบรรดาพี่เลี้ยงแห่งโอรสของอาหับว่า

- 2 "เพราะบรรดาโอรสของนายของท่านอยู่กับท่าน และท่านมีรถรบและม้า และเมืองที่มีป้อมด้วยและอาวุธ พอ

จดหมายนี้มาถึงท่าน

3 จงคัดเลือกโอรสนายของท่านองค์ที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด จงตั้งท่านไว้บนพระที่นั่งของพระชนกของท่าน และ จงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน"

4 แต่เขาทั้งหลายกลัวอย่างที่สุด และพูดว่า "ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังต้านทานพระองค์ไม่ได้แล้ว เราจะต่อสู้พระองค์ ได้อย่างไร"

5 ฉะนั้นผู้ที่ปกครองดูแลพระราชวัง และผู้ที่ปกครองดูแลบ้านเมือง พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่และพวกที่เล็กลงของราช โอรส ก็ใช้คนให้ไปทูลเยสุว่า "ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์จะกระทำทุกอย่างที่ พระองค์ตรัสสั่งแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ตั้งกษัตริย์ผู้หนึ่งผู้ใด ขอทรงกระทำตามที่ชอบพระทัยในสายพระ เนตรของพระองค์เถิด"

6 แล้วพระองค์ทรงมีลายพระหัตถ์ไปถึงเขาฉบับที่สองว่า "ถ้าท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายเรา และถ้าท่านพร้อมที่จะเชื่อฟัง เสียงของเรา จงนำศิระของบรรดาโอรสนายของท่านมาหาเราที่ยิสรเอลพຽງนี้เวลานี้" ฝ่ายโอรสของกษัตริย์เจ็ดสิบ องค์ด้วยกัน อยู่กับคนใหญ่คนโตในเมือง ผู้ซึ่งได้ซบเลียงท่านทั้งหลายมา

7 และอยู่มาเมื่อลายพระหัตถ์มาถึงเขาทั้งหลาย เขาก็จับโอรสของกษัตริย์มาเสียเจ็ดสิบองค์ด้วยกัน เอาศิระใส่ ตะกร้าส่งไปยังพระองค์ที่ยิสรเอล

8 เมื่อผู้สื่อสารมาทูลพระองค์ว่า "เขานำศิระโอรสของกษัตริย์มาแล้วพระเจ้าข้า" พระองค์ตรัสว่า "จงกองไว้เป็น สองกองตรงทางเข้าประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า"

9 อยู่มาพอรุ่งเช้าพระองค์เสด็จออกไปประทับยืน ตรัสกับประชาชนทั้งปวงว่า "ท่านทั้งหลายเป็นผู้ใดความผิด ดูเถิด ส่วนเราได้กบฏต่อนายของเราและประหารพระองค์เสีย แต่ผู้ใดเล่าที่ฆ่าบรรดาคนเหล่านี้

10 จงทราบเถิดว่าพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับราชวงศ์ของอาหับ จะไม่ตกดินแต่อย่างไร เลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสโดยเอลียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์"

11 เยสุทรงประหารราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในยิสรเอลทั้งสิ้น คนใหญ่คนโตทุกคนของพระองค์ และญาติพี่น้อง ของพระองค์ และปุโรหิตของพระองค์ ดังนั้นแหละไม่เหลือไว้สักคนเดียวเลย

12 แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังสะมาเรีย เมื่อพระองค์ประทับที่โรงตัดขนแกะตามทางที่เสด็จ

13 เยสุทรงพบพระญาติของอาหับสี่คนแห่งยูดาห์ และพระองค์ตรัสถามว่า "ท่านทั้งหลายคือใคร" และเขา ทั้งหลายทูลตอบว่า "ข้าพเจ้าทั้งหลายคือญาติของอาหับสหาย และข้าพเจ้าทั้งหลายลงมาเยี่ยมบรรดาโอรสของกษัตริย์ และโอรสของราชมารดา"

14 พระองค์รับสั่งว่า "จับเขาทั้งเป็น" เขาทั้งหลายก็จับเขาทั้งเป็นและประหารเขาเสียที่ปอโรงตัดขนแกะสี่สิบสองคน ด้วยกัน ไม่เหลือไว้สักคนเดียว

15 และเมื่อพระองค์เสด็จจากที่นั่นก็ทรงพบเยโฮนาดับบบุตรชายเรคาบมาหาพระองค์ พระองค์ทรงต้อนรับเขาและตรัส กับเขาว่า "จิตใจของท่านซื่อตรงต่อจิตใจของฉนั้น อย่างจิตใจของฉนั้นตรงต่อจิตใจของท่านหรือ" และเยโฮนาดับบทูลว่า "ตรง พระเจ้าข้า" เยสุตรัสว่า "ถ้าตรงก็ยื่นมือมาให้เรา" เขาจึงยื่นมือของเขา และเยสุก็จับเขาขึ้นมานบนรถรบ

16 พระองค์ตรัสว่า "มากับเราเถิด และดูความรื้อร้นของเราเพื่อพระเยโฮวาห์" พระองค์จึงให้เขานั่งรถรบของ พระองค์ไป

17 และเมื่อพระองค์มาถึงสะมาเรีย พระองค์ทรงประหารคนทั้งปวงที่เป็นราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในสะมาเรียเสีย จนพระองค์ทรงทำลายอาหับเสียสิ้น ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสกับเอลียาห์

18 แล้วเยสุทรงประชุมบรรดาประชาชนทั้งสิ้น และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "อาหับปรนนิบัติพระบาอัลแต่เล็กน้อย แต่ เยสุจะปรนนิบัติพระองค์มาก

19 ฉะนั้นบัดนี้จงเรียกผู้พยากรณ์ของพระบาอัลมาให้หมด ทั้งบรรดาผู้รับใช้และปุโรหิตของท่าน อย่าให้ผู้ใดขาดไป เลย เพราะเราจะมีสัตว์บูชาอย่างใหญ่โตที่จะถวายแก่พระบาอัล ผู้ใดขาดจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้" แต่เยสุทรงกระทำเป็น อุบายเพื่อจะทำลายผู้นับถือพระบาอัล

20 และเยสุตรัสสั่งว่า "จงจัดประชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระบาอัล" เขาก็ป่าวร้องเรียกประชุมเช่นนั้น

21 และเยสุทรงใช้ให้ไปทั่วอิสราเอล และผู้นับถือพระบาอัลก็มาทั้งหมดจึงไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ไม่ได้มา และเขา ทั้งหลายก็เข้าไปในนิเวศของพระบาอัล และนิเวศของพระบาอัลก็เต็มแน่น

22 พระองค์ตรัสสั่งผู้ที่ดูแลดูเลี้ยงว่า "จงเอาเสื่อสำหรับบรรดาผู้นับถือพระบาอัลออกมา" เขาก็เอาเสื่อออกมาให้เขา ทั้งหลาย

23 แล้วเยสุเสด็จเข้าไปในนิเวศของพระบาอัล พร้อมกับเยโฮนาดับบบุตรชายเรคาบ พระองค์ตรัสกับผู้นับถือพระบา อัลว่า "จงกันดู ดูให้ดูว่าไม่มีผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้มีแต่ผู้นับถือพระบาอัลเท่านั้น"

- 24 แล้วเขาทั้งหลายเข้าไปถวายเครื่องสัตวบูชาและเครื่องเผาบูชา เยชูทรงวางคนแปดสิบคนไว้ภายนอก และตรัสว่า "ชายคนใดที่ปล่อยยี่สิบคนใดคนหนึ่งคนใดซึ่งเรามอบไว้ในมือเจ้าหนีรอดไปได้ เขาต้องเสียชีวิตของเขาแทน"
- 25 และอยู่มาเมื่อพระองค์เสด็จถวายเครื่องเผาบูชา เยชูรับสั่งแก่ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารว่า "จงเข้าไปฆ่าเขาเสีย อย่าให้รอดสักคนเดียว" เมื่อเขาฆ่าเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบแล้ว ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารก็โยนศพเขาทั้งหลายออกไปข้างนอก แล้วก็ไปที่เมืองแห่งนิเวศของพระบาอัล
- 26 เขานำเอาเสาคัดดีสิทธ์ซึ่งอยู่ในนิเวศของพระบาอัลออกมาเผาเสีย
- 27 และเขาทั้งหลายทลายเสาคัดดีสิทธ์แห่งพระบาอัล และทลายนิเวศของพระบาอัลและกระทำให้เป็นส้วมจนทุกวันนี้
- 28 เยชูทรงกวาดล้างพระบาอัลจากอิสราเอลดังนี้แหละ
- 29 แต่เยชูมิได้ทรงเห็นจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย คือว่าทองคำซึ่งอยู่ในเมืองเบธเอลและในเมืองดาน
- 30 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยชูว่า "เพราะเจ้าได้ทำดีในการที่กระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา และได้กระทำต่อราชวงศ์อาหับตามทุกอย่างที่อยู่ในใจของเรา ลูกหลานของเจ้าชั่วอายุที่จะได้นั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล"
- 31 แต่เยชูมิได้ทรงระมัดระวังที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงเห็นเสียจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย
- 32 ในสมัยนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเริ่มตัดส่วนของอิสราเอลออก ฮาซาเอลได้รับชนะตามบรรดาพรมแดนอิสราเอล
- 33 ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนฟากตะวันออก ทั่วแผ่นดินกิเลอาด คนกาต คนรูเบนและคนมนัสเสห์ ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ข้างที่ลุ่มแม่น้ำอารโนน คือกิเลอาดและบาซัน
- 34 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยชู และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
- 35 เยชูจึงทรงสว่างกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังไว้ในกรุงสะมาเรีย และเยโฮอาหาสโอรสของพระองค์ได้สวดยราชย์แทนพระองค์
- 36 เวลาที่เยชูทรงครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียนั้นเป็นยี่สิบแปดปี

บท 11

- 1 เมื่ออาชาลียาห์พระมารดาของอาหัสยาห์ทรงเห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์ พระนางก็ลุกขึ้นทรงทำลายเชื้อพระวงศ์เสียสิ้น
- 2 แต่เยโฮเซบาชิดาของกษัตริย์โยรัม พระน้องนางของอาหัสยาห์ ได้นำโยอาชโอรสของอาหัสยาห์และลอบลักเธอไปจากท่ามกลางโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะถูกประหารชีวิต และพระนางเก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทมเพื่อซ่อนเธอเสียจากอาชาลียาห์ ดังนี้แหละ เธอจึงมิได้ถูกประหารชีวิต
- 3 และเธออยู่กับพระนางหกปีซ่อนอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และอาชาลียาห์ก็ครอบครองแผ่นดิน
- 4 แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาดาได้ใช้ให้บรรดานายทัพนายกอง ผู้บังคับบัญชากองและพวกทหารรักษาพระองค์ ให้เขาทั้งหลายมาหาท่านที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลาย และให้เขาปฏิญาณในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านได้นำโอรสของกษัตริย์มาให้เขาเห็น
- 5 และท่านบัญชาเขาทั้งหลายว่า "นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพึงกระทำ คือหนึ่งในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเฝ้าวันสะบาโต ให้เฝ้าพระราชวัง
- 6 ฝ่ายอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูสุร และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูข้างหลังทหารรักษาพระองค์ ให้เฝ้าพระราชวังเพื่อป้องกันไว้
- 7 ส่วนท่านทั้งหลายอีกสองพวก คือผู้ที่ออกเฝ้าวันสะบาโต ให้เฝ้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์รอบกษัตริย์
- 8 ท่านทั้งหลายจงล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุกคนถืออาวุธของตนไว้ ผู้ที่เข้ามาใกล้แล้วให้ประหารชีวิตเสีย จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จออกและเสด็จเข้า"
- 9 นายทัพนายกองก็ได้กระทำตามที่เยโฮยาดาบุโรหิตสั่งทุกประการ ต่างก็นำคนของตนที่จะเข้าเฝ้าวันสะบาโต พร้อมกับคนที่จะออกเฝ้าวันสะบาโตนั้น มาหาเยโฮยาดาบุโรหิต
- 10 และบุโรหิตก็มอบทองคำและโล่ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ อันเป็นของกษัตริย์ดาวิดแก่นายทัพนายกอง
- 11 และทหารรักษาพระองค์ถืออาวุธทุกคนยืนประจำอยู่ตั้งแต่พระวิหารด้านขวาไปถึงพระวิหารด้านซ้าย รอบแทน

บูชาและพระวิหารอยู่รอบกษัตริย์

12 แล้วท่านก็นำโอรสของกษัตริย์ออกมาสวมมงกุฎให้ และมอบพระโอวาทให้ และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ และได้เจิมท่าน และเขาทั้งหลายก็ตบมือ พู่ว่า "ชอกษัตริย์ทรงพระเจริญ"

13 เมื่ออาธาลิยาห์ทรงสดับเสียงทหารรักษาพระองค์และเสียงประชาชน พระนางก็เสด็จเข้าไปหาประชาชนที่พระวิหารของพระเยโฮวาห์

14 และเมื่อพระนางทอดพระเนตร ดูเถิด กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่ข้างเสาตามธรรมเนียมประเพณี มีนายพันนายกองและพลแตรอยู่ข้างกษัตริย์ และประชาชนแห่งแผ่นดินทั้งสี่ก็ร้องเรว และเป่าแตร พระนางอาธาลิยาห์ก็ล้มลง พระองค์ทรงร้องว่า "กบฏ กบฏ"

15 แล้วเยโฮยาดาปุโรหิตก็บัญชานายพันนายกองทั้งปวง ผู้ที่ได้ตั้งให้ควบคุมกองทัพอัน "จงคุมพระนางออกมา ระหว่างแถวทหาร ผู้ใดติดตามพระนางไปก็จงประหารเสียด้วยดาบ" เพราะปุโรหิตกล่าวว่า "อย่าให้พระนางถูกประหารในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"

16 เขาทั้งหลายจึงจับพระนาง และพระนางก็ไปตามทางที่ม้าเข้าพระราชวัง และถูกประหารเสียที่นั่น

17 และเยโฮยาดาได้กระทำพันธสัญญาระหว่างพระเยโฮวาห์และกษัตริย์และประชาชนว่า ให้เขาเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ และระหว่างกษัตริย์กับประชาชนด้วย

18 แล้วประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดินก็เข้าไปในนิเวศของพระบารัธ และฟังนิเวศเสีย เขาทำลายแท่นบูชาและรูปเคารพของพระบารัธเสียเป็นชิ้นๆ และได้ประหารชีวิตมัทธานปุโรหิตของพระบารัธเสียที่หน้าแท่นบูชา และปุโรหิตก็วางยามไว้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

19 และท่านได้นำนายพันนายกอง ผู้บังคับบัญชากอง ทหารรักษาพระองค์ และประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดิน และเขาทั้งหลายได้นำกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ไปตามทางประตูทหารรักษาพระองค์ไปถึงพระราชวัง และพระองค์เสด็จประทับบนพระที่นั่งของกษัตริย์

20 ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจึงร่าเริง และบ้านเมืองก็สงบเงียบ และอาธาลิยาห์ทรงถูกประหารด้วยดาบแล้วที่พระราชวัง

21 เมื่อเยโฮอาซได้เริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา

บท 12

1 ในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลเยชู เยโฮอาซได้เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงปกครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่าศิปียาห์ชาวเบเออร์เซบา

2 และเยโฮอาซทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตลอดรัชสมัยของพระองค์ตามที่เยโฮยาดาปุโรหิตได้สั่งสอนพระองค์

3 ถึงกระนั้นเขาก็ยังมีได้รื้อปูชนียสถานสูงเอาไป ประชาชนยังคงถวายสัตว์บูชา และเผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงเหล่านั้น

4 เยโฮอาซตรัสกับพวกปุโรหิตว่า "เงินอันเป็นของถวายที่บริสุทธิ์ทั้งสี่ซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินที่เรียกจากรายบุคคล คือเงินที่กำหนดให้เสียตามรายบุคคล และบรรดาเงินซึ่งประชาชนถวายด้วยความสมัครใจที่จะนำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

5 ให้ปุโรหิตรับเงินนั้นจากหมู่คนที่รู้จักกัน ให้เขาซ่อมพระนิเวศตรงที่ที่เขาเห็นว่าต้องการซ่อมแซม"

6 แต่เมื่อถึงปีที่สี่สิบสามแห่งรัชกาลกษัตริย์เยโฮอาซปรากฏว่า ปุโรหิตมิได้ทำการซ่อมแซมพระนิเวศ

7 เพราะฉะนั้นกษัตริย์เยโฮอาซจึงตรัสเรียกเยโฮยาดาปุโรหิตและปุโรหิตอื่นๆและตรัสกับเขาว่า "โฉนท่านจึงมิได้ซ่อมแซมพระนิเวศ เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเก็บเงินจากคนที่ท่านรู้จักอีกต่อไปเลย แต่ให้ส่งไปเพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ"

8 ปุโรหิตจึงตกลงว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีก และเขาไม่ต้องทำการซ่อมแซมพระนิเวศ

9 แล้วเยโฮยาดาปุโรหิตนำหีบมาใบหนึ่ง เจาะรูหนึ่งที่ฝาหีบนั้น และตั้งไว้ที่ข้างๆแท่นบูชาด้านขวาเมื่อเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพวกปุโรหิตผู้ที่เฝ้าอยู่ที่ธรณีประตูก็นำเงินทั้งหมดซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ใส่ไว้ในหีบนั้น

10 และเมื่อเขาเห็นว่าเงินในหีบมากแล้ว ราชเลขาของกษัตริย์และมหาปุโรหิตมานับเงิน และเอาเงินที่เขาพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นใส่ถุงมัดไว้

- 11 แล้วเขาจะมอบเงินที่ชั่งออกแล้วนั้นใส่มือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ แล้วเขาจะจ่ายต่อให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง ผู้ทำงานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
- 12 และให้แก่ช่างก่อ และช่างสกัดหิน ทั้งจ่ายซื้อตัวไม้ และหินสกัด ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเพื่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศนั้น
- 13 แต่ว่าเงินที่นำมาถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นมิได้นำไปใช้ในการทำอ่างเงิน ตะกรัดใส่ตะเกียง ชามแดตร หรือภาชนะทองคำใดๆ หรือภาชนะเงิน
- 14 เพราะเงินนั้นเขาให้แก่คนงานซึ่งทำงานซ่อมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
- 15 และเขาได้ขอบัญชีจากคนที่เขามอบเงินใส่มือให้เอาไปจ่ายแก่คนงาน เพราะว่าเขาปฏิบัติงานด้วยความสัตย์ซื่อ
- 16 เงินที่ได้จากการไถ่การละเมิด และเงินที่ได้จากการไถ่บาป มิได้นำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินนั้นเป็นของปุโรหิต
- 17 แล้วคราวนั้นฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้ยกขึ้นไปสู้รบกับเมืองกัทและยึดเมืองนั้นได้ แต่เมื่อฮาซาเอลมุ่งพระพักตร์จะไปตีกรุงเยรูซาเล็ม
- 18 เยโฮอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงนำเอาส่วนศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่เยโฮซาฟัท และเยโฮรัม และอาหัสยาห์บรรพบุรุษของพระองค์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ถวายไว้ และส่วนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง และทองคำทั้งหมดที่พบในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และของสำนักพระราชวัง และส่งสิ่งเหล่านี้ไปกำนัลฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย แล้วฮาซาเอลก็ถอยทัพจากกรุงเยรูซาเล็ม
- 19 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาช และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
- 20 ข้าราชการของพระองค์ลุกขึ้นกระทำการทรยศและประหารโยอาชเสียในวังมิลโลตามทางที่ลงไปยังซิลลา
- 21 คือโยชาคารบุตรชายซีเมอห์ และเยโฮชาบาบุตรชายโซเมอร์ ข้าราชการของพระองค์ได้ประหารพระองค์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน

บท 13

- 1 ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสโอรสของเยชูได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สิบเจ็ดปี
- 2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และกระทำตามบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้พราจากสิ่งเหล่านั้นไม่
- 3 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และในมือของเบฮาดัดโอรสของฮาซาเอลเนื่องๆ
- 4 แล้วเยโฮอาหาสได้วิงวอนพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงสดับท่าน เพราะพระองค์ทรงเห็นการบีบบังคับอิสราเอล คือที่กษัตริย์แห่งซีเรียบีบบังคับเขาอย่างไร
- 5 (เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงประทานผู้ช่วยผู้หนึ่งแก่อิสราเอล เขาจึงรอดพ้นจากมือคนซีเรีย และประชาชนอิสราเอลก็อาศัยอยู่ในดินที่เขอย่างเดิม
- 6 ถึงกระนั้นเขาก็มิได้พราจากบาปทั้งหลายของราชวงศ์เยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่ทรงดำเนินในบาปนั้น และเสารูปเคารพก็ยังคงอยู่ในสะมาเรียด้วย)
- 7 เพราะมิได้เหลือกองทัพไว้ให้เยโฮอาหาสเกินกว่าทหารม้าห้าสิบคน และรถรบสิบคัน และทหารราบหนึ่งหมื่นคน เพราะกษัตริย์แห่งซีเรียได้ทำลายเขาทั้งหลายเสีย ทำให้เหมือนละอองเวลานวดข้าว
- 8 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาหาส และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลั้งของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
- 9 และเยโฮอาหาสทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรีย และโยอาชโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์
- 10 ในปีที่ยี่สามสิบเจ็ดแห่งรัชกาลโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาชโอรสเยโฮอาหาสได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปี

- 11 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พราจากบรดาบาปของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่พระองค์ทรงดำเนินในบาปนั้น
- 12 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาซ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลซึ่งพระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
- 13 โยอาซจึงทรงส่งกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโรโบอัมทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ และเขาฝังพระศพโยอาซไว้ในสมาริเยกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล
- 14 เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องสิ้นชีวิต โยอาซกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จลงไปหาท่าน และกั้นแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า "โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชรถของอิสราเอล และพลม้าของประเทศ"
- 15 และเอลีชาทูลพระองค์ว่า "ขอทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา" พระองค์จึงทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา
- 16 แล้วท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอทรงหยิบธนู" และพระองค์ทรงหยิบมา และเอลีชาเอามือของตนวางบนพระหัตถ์ของกษัตริย์
- 17 และท่านทูลว่า "ขอทรงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก" และพระองค์ทรงเปิด แล้วเอลีชาทูลว่า "ขอทรงยิง" และพระองค์ก็ทรงยิง และท่านทูลว่า "ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเยโฮวาห์ ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นจากซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาสิ้นไป"
- 18 และท่านทูลว่า "ขอทรงหยิบลูกธนู" และพระองค์ทรงหยิบมัน และท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "เอาลูกธนูตีพื้นดิน" และพระองค์ทรงตีสามครั้งแล้วทรงหยุดเสีย
- 19 แล้วคนแห่งพระเจ้าก็ไกรธพระองค์ และทูลว่า "พระองค์ควรจะได้ตีสักห้าหรือหกครั้ง แล้วพระองค์จะได้ตีซีเรีย จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาสิ้นไป แต่บัดนี้พระองค์จะตีซีเรียได้เพียงสามครั้งเท่านั้น"
- 20 และเอลีชาสิ้นชีวิต เขาก็ฝังไว้ ฝ่ายหญิงคนโมอับเคยปล้นแผ่นดินนั้นในฤดูแล้ง
- 21 อยู่มาเมื่อเขากำส่งศพคนหนึ่งไป ดูเถิด เขาเห็นโครงกระดูกหนึ่ง เขาจึงโยนศพชายคนนั้นลงไป ในอุโมงค์ของเอลีชา พอศพชายคนนั้นลงไปจะต้องกระดุกของเอลีชา เขาก็คืนชีวิตลุกขึ้นยืน
- 22 ฝ่ายฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้บีบบังคับคนอิสราเอลอยู่ตลอดรัชกาลของเยโฮอาหาส
- 23 แต่พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาต่อเขา และทรงเมตตาเขา และพระองค์ทรงหันมาทางเขาเพราะพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และจะไม่ทรงทำลายเขาหรือทอดทิ้งเขาเสียให้พ้นพระพักตร์จนบัดนี้
- 24 เมื่อฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียสิ้นพระชนม์ เบนฮาดัดโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์
- 25 แล้วเยโฮอาซโอรสของเยโฮอาหาสได้ยึดบรรดาหัวเมืองจากพระหัตถ์เบนฮาดัดบุตรชายฮาซาเอลกลับคืนมา เป็นหัวเมืองที่พระองค์ไปได้จากพระหัตถ์เยโฮอาหาสพระชนกของพระองค์เมื่อทำสงครามกัน โยอาซได้รับชนะพระองค์สามครั้ง และได้หัวเมืองอิสราเอลกลับคืนมา

บท 14

- ในปีสองแห่งรัชกาลโยอาซโอรสของเยโฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล อามาซียาห์โอรสของโยอาซกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครองนั้น
- 2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเยโฮอัลดานชาวเยรูซาเล็ม
- 3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ยังไม่เหมือนกับดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่โยอาซราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ
- 4 แต่วาปูนียสถานสูงนั้นยังมิได้ทรงรื้อเสีย ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปูนียสถานสูงเหล่านั้น
- 5 และอยู่มาเมื่อราชอาณาจักอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ก็ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ผู้ที่ฝากชีวิตไว้กับพระองค์คือพระราชบิดาของพระองค์เสีย
- 6 แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของผู้ที่เหล่านั้น ตามซึ่งได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า "อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของตนเอง"
- 7 พระองค์ทรงประหารชีวิตคนเอดอมหนึ่งหมื่นคนในหุบเขาเกลีอ และยึดเมืองเส-ลาด้วยการสงคราม และเรียกเมืองนั้นว่า โยกเศเอล ซึ่งเป็นชื่อมาถึงทุกวันนี้

- 8 และอามาซิยาห์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปหาเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหสโอรสของเยชูษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า "มาเถิด ขอให้เราเผชิญหน้ากัน"
- 9 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงส่งข่าวไปยังอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า "ต้นผักหนามบนภูเขาเลบานอนส่งข่าวไปหาต้นสนสีดาร์บนภูเขาเลบานอนว่า 'จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา' และสัตว์ป่าทั่วตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมา และย่ำต้นผักหนามลงเสีย"
- 10 จริงอยู่ ท่านได้โจมตีเอโดม และพระทัยของท่านก็ทำให้ท่านผยองขึ้น จงพอใจในสงราศีของท่านเถิด และอยู่กับบ้าน เพราะโลนท่านจึงเร่งใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะ让您ล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์ด้วย"
- 11 แต่อามาซิยาห์หาทรงฟังไม่ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงขึ้นไป และพระองค์ก็กับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เผชิญหน้ากันที่เบธเซเมชซึ่งเป็นของยูดาห์
- 12 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปถิ่นที่ของตน
- 13 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของเยโฮอาชโอรสของอาหัสยาห์ได้ที่เมืองเบธเซเมช และได้เสด็จมายังเยรูซาเล็ม และทลายกำแพงเยรูซาเล็มลงเสียสี่ร้อยศอก ตั้งแต่ประตูเอเฟราอิมจนถึงประตูมุม
- 14 และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาค และในคลังของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกัน และพระองค์กลับไปยังสะมาเรีย
- 15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาช ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ทั้งยุทธพลของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์อย่างไรวั้น มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
- 16 และเยโฮอาชทรงส่งกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสระน้ำกับบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโรโบอัมโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์
- 17 อามาซิยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหสกษัตริย์แห่งอิสราเอล
- 18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซิยาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
- 19 และเขาได้ร่วมกันกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปยังลาคีซ แต่เขาใช้คนไปตามพระองค์ที่ลาคีซ และประหารชีวิตพระองค์เสียที่นั่น
- 20 และเขานำพระศพบรรจุหีบห่อกลับมา และฝังไว้ในเยรูซาเล็มอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด
- 21 และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ก็ตั้งอาชาริยาห์ ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซิยาห์พระราชบิดาของพระองค์
- 22 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอลัทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากที่ถูกกษัตริย์ทรงส่งกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์
- 23 ในปีທີ່สิบห้าแห่งรัชกาลอามาซิยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เริ่มครอบครองในสระน้ำ และทรงครอบครองอยู่สี่สิบเจ็ดปี
- 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาค พระองค์มิได้ทรงพราดจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
- 25 พระองค์ทรงตีเอาดินแดนอิสราเอลคืนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึงทะเลแห่งที่ราบ ตามพระวามะของพระเยโฮวาคพระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิทาย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัทเฮเฟอร์
- 26 เพราะพระเยโฮวาคทอดพระเนตรเห็นว่า ความทุกข์ใจของอิสราเอลนั้นเข้มขึ้นนัก เพราะไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่ และไม่มีผู้ใดช่วยอิสราเอล
- 27 พระเยโฮวาคมิได้ตรัสว่าจะทรงลบนามอิสราเอลเสียจากใต้ฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ทรงช่วยเหลือเขาโดยพระหัตถ์ของเยโรโบอัมโอรสของโยอาช
- 28 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลของพระองค์ พระองค์สู้รบอย่างไร และเรื่องที่พระองค์ทรงตีเอาตามัสสัซและฮามัทคืนแก่อิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นของยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
- 29 และเยโรโบอัมทรงส่งกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเศคาริยาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์

- 1** ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล อาชาริยาห์โอรสของอามาซียากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
- 2** เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์ทรงมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดามีพระนามว่าเยโคลียาห์ชาวเยรูซาเล็ม
- 3** พระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่อามาซียาห์ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ
- 4** ถึงกระนั้นปูชนียสถานสูงก็ยังมิได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูงเหล่านั้น
- 5** และพระเยโฮวาห์ทรงลงทัณฑ์กษัตริย์ กษัตริย์จึงทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และทรงประทับในวังต่างหาก และโยธามโอรสของกษัตริย์ควบคุมสำนักพระราชวัง และทรงวินิจฉัยประชาชนแห่งแผ่นดิน
- 6** ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาชาริยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
- 7** และอาชาริยาห์ทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และโยธามโอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์
- 8** ในปีที่สามสิบแปดแห่งรัชกาลอาชาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เศคาริยาห์โอรสของเยโรโบอัมขึ้นครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรียหกเดือน
- 9** และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงกระทำ พระองค์มิได้ทรงพราจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
- 10** ชลุมบุตรชายยาเบซร่วมกันกบฏต่อพระองค์ และล้มพระองค์เสียต่อหน้าประชาชน และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์
- 11** ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเศคาริยาห์ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
- 12** เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพระคำรัสที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เยชูว่า "บุตรชายของเจ้าจะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลถึงชั่วอายุที่สี่" และเป็นไปอย่างนั้นแหละ
- 13** ชลุมบุตรชายยาเบซได้เริ่มครอบครองในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอัสซุซียากษัตริย์ของยูดาห์ และท่านครองในสะมาเรียเวลาหนึ่งเดือนเต็ม
- 14** แล้วเมนาเฮมบุตรชายกาดีได้ขึ้นมาจากเมืองทิรซาห์และมายังสะมาเรีย และท่านก็ล้มชลุมบุตรชายยาเบซเสียที่ในสะมาเรีย และประหารชีวิตท่านเสีย และได้ขึ้นครอบครองแทนท่าน
- 15** ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของชลุม และการร่วมกันคิดกบฏที่ท่านได้กระทำ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
- 16** ในคราวนั้นเมนาเฮมเข้าปล้นที่ฟิสาห์และบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น และดินแดนของเมืองนั้นตั้งแต่ทิรซาห์ไป เพราะเขามิได้เปิดให้แก่ท่าน ท่านจึงโจมตีเมืองนั้น และท่านได้ฝ่าห้องหญิงมีครรภ์ในเมืองนั้นเสียทุกคน
- 17** ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอาชาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เมนาเฮมบุตรชายกาดีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองในสะมาเรียสิบปี
- 18** และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พราจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทตลอดรัชสมัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
- 19** ปูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้แผ่นดินนั้น และเมนาเฮมได้ถวายเงินหนึ่งพันตะลันต์แก่ปูล เพื่อจะให้ปูลช่วยให้พระองค์ยึดพระราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้
- 20** เมนาเฮมได้เร่งรัดเอาเงินนั้นมาจากอิสราเอล คือจากคนมั่งมีทุกคน เงินคนละห้าสิบเชเซล เพื่อถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกทัพกลับ และมิได้ทรงยับยั้งอยู่ในแผ่นดินนั้น
- 21** ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเมนาเฮม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ
- 22** และเมนาเฮมก็ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเปคาหิยาห์โอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์
- 23** ในปีที่ทำสิบแห่งรัชกาลอาชาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาหิยาห์โอรสของเมนาเฮมได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสองปี

- 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากรจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
- 25 แต่เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ แม่ทัพของพระองค์ ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ประหารพระองค์เสียในสะมาเรีย ในพระราชวังแห่งราชสำนัก กับอาร์โอบและอาร์เเอห์ และมีคนกิเลอาดห้าสิบคนร่วมกับท่าน ท่านได้สังหารพระองค์ และได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์
- 26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
- 27 ในปีที่ทำสิบสองแห่งรัชกาลอาชาเรียนกษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองยี่สิบปี
- 28 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากรจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป
- 29 ในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทิกลัฟปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกมาและยึดเมืองอโยน อาเบลเบธมาอาคาห์ ยาโนอาห์ คาเดช ฮาโซร์ กิเลอาด กาลิลี แผ่นดินนั้นพาลีทั้งหมด และกวาดต้อนประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย
- 30 แล้วโยเซยาบุตรชายเอลาห์ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ และล้มพระองค์ลง และประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์ในปีที่ยี่สิบแห่งรัชกาลโยธามโอรสของอุสซียาห์
- 31 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล
- 32 ในปีที่สองแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล โยธามโอรสของอุสซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
- 33 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเยรูซาบุตรสาวของศาโดก
- 34 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่อุสซียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ
- 35 ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมิได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตว์บูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงนั้น พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์
- 36 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยธาม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ มีได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
- 37 ในกาลครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงใช้เรชินกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ให้มาสู้กับยูดาห์
- 38 โยธามได้ทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และได้ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด บรรพบุรุษของพระองค์ และอาหัสโอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทน

บท 16

- ในปีที่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ อาหัสโอรสของโยธามกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
- 2 อาหัสมีพระชนมายุยี่สิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราชย์ และพระองค์ทรงครองราชย์ในกรุงเยรูซาเล็มสิบหกปี และพระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ
- 3 แต่พระองค์ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปจากเบื้องหน้าประชาชนอิสราเอล
- 4 และพระองค์ทรงถวายสัตว์บูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูง และในเนินสูง และได้ต้นไม้สีเขียวทุกต้น
- 5 แล้วเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงยกขึ้นมาทำสงครามกับกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ทั้งสองได้ล้อมอาหัสไว้ แต่ทรงเอาชัยชนะยังไม่ได้
- 6 คราวนั้นเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียได้เข้ายึดเมืองเอลัทกินให้ซีเรีย และทรงขับไล่พวกยิวเสียจากเอลัท และคนซีเรียมาที่เอลัท และอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้
- 7 อาหัสจึงทรงส่งผู้สื่อสารไปยังทิกลัฟปีเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของท่าน และเป็นบุตรของ

ท่าน ขอเชิญขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย และจากมือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งลุกขึ้นต่อสู้ข้าพเจ้า"

8 อาห์สทรงนำเอาเงินและทองคำซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง และส่งเป็นของกำนัลถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

9 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงฟังพระองค์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงยกทัพขึ้นไปยังดามัสกัสและยึดได้ จับประชาชนเมืองนั้นไปเป็นเชลยยังเมืองศิร และทรงประหารเรซินเสีย

10 เมื่อกษัตริย์อาห์สเสด็จไปตามดามัสกัสเพื่อพบกับทีกัลปีเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงเห็นแท่นบูชาที่ดามัสกัส และกษัตริย์อาห์สทรงส่งหีบแท่นบูชาไปยังอูริยาห์ปุโรหิตพร้อมทั้งแบบแปลนตามลักษณะการสร้าง

11 และอูริยาห์ปุโรหิตก็ได้สร้างแท่นบูชาขึ้นตามแบบทุกประการซึ่งกษัตริย์อาห์สได้ส่งมาจากดามัสกัส อูริยาห์ปุโรหิตจึงได้สร้างแท่นบูชาขึ้นก่อนที่กษัตริย์อาห์สเสด็จจากดามัสกัสมาถึง

12 และเมื่อกษัตริย์เสด็จจากดามัสกัสถึงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงเห็นแท่นบูชา แล้วกษัตริย์ทรงเข้ามาใกล้แท่นบูชาเสด็จขึ้นถวายบนนั้น

13 และทรงเผาเครื่องเผาบูชาของพระองค์ และธัญญาบูชาของพระองค์ และทรงเทเครื่องดื่มบูชาของพระองค์ และทรงพรหมเลือดเครื่องสันติบูชาของพระองค์ลงบนแท่นนั้น

14 และพระองค์ทรงย้ายแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ออกจากข้างหน้าพระนิเวศ จากสถานที่ระหว่างแท่นบูชาและพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งไว้ทางด้านเหนือแห่งแท่นบูชาขึ้น

15 และกษัตริย์อาห์สทรงบัญชากับอูริยาห์ปุโรหิตว่า "บนแท่นใหญ่นี้ท่านจงเผาเครื่องเผาบูชาตอนเช้าและธัญญาบูชาตอนเย็น และเครื่องเผาบูชาของกษัตริย์ และเครื่องธัญญาบูชาของพระองค์ พร้อมกับเครื่องเผาบูชาของบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และธัญญาบูชาของเขาทั้งหลาย และเครื่องดื่มบูชาของเขาทั้งหลาย และจงพรหมเลือดทั้งหมดของเครื่องเผาบูชาบนนั้น และเลือดทั้งหมดของเครื่องสัตว์บูชา แต่แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ให้เป็นที่ที่ข้าจะทูลถามพระเจ้า"

16 อูริยาห์ปุโรหิตได้กระทำการเหล่านี้ทั้งสิ้นตามพระบัญชาของกษัตริย์อาห์ส

17 และกษัตริย์อาห์สทรงตัดแฉกแท่นนั้นออก และทรงยกขึ้นออกไปจากแท่นเสีย และพระองค์ทรงเอาชิ้นสาครลงมาเสียดจากหัวทองสัมฤทธิ์ที่รองอยู่นั้น ทรงวางไว้บนพื้นก้อนหิน

18 และศาลารัสนะบาโตซึ่งเขาได้สร้างไว้ในพระนิเวศ และทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ขึ้นนอกสำหรับกษัตริย์นั้น พระองค์ทรงเปลี่ยนเสีย เพราะเห็นแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

19 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาห์ส ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

20 และอาห์สทรงล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

บท 17

1 ในปีที่สองแห่งรัชกาลอาห์ส กษัตริย์แห่งยูดาห์ โยเซยาบุตรชายเอลาห์ได้เริ่มครอบครองในกรุงสะมาเรียเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองเก้าปี

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ก็ไม่เหมือนกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์

3 แชลมานเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกทัพมารบกับพระองค์ และโยเซยาทรงยอมเป็นผู้รับใช้และถวายเครื่องบรรณาการ

4 แต่กษัตริย์อัสซีเรียได้ทรงพบความทรยศในโยเซยา เพราะพระองค์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปยังโสกษัตริย์แห่งอียิปต์ และไม่ถวายเครื่องบรรณาการแก่กษัตริย์อัสซีเรียตามที่พระองค์ทรงเคยกระทำทุกปี เพราะฉะนั้นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงขังพระองค์ไว้ และจำพระองค์ไว้ในคุก

5 แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงบุกเข้าหัวแผ่นดินและมายังสะมาเรีย และพระองค์ทรงล้อมเมืองไว้สามปี

6 ในปีที่เก้าแห่งรัชกาลโยเซยา กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยึดได้เมืองสะมาเรีย และพระองค์ทรงนำชนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ให้เขาอยู่ที่ฮาလာห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร แม่น้ำเมืองโกซาน และในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย

7 ที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะประชาชนอิสราเอลได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงนำเขาขึ้นออกมา

จากแผ่นดินอียิปต์ จากพระหัตถ์ของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และได้เกรงกลัวพระอื่นๆ

8 และได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ไปเสียให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล และตามกฎเกณฑ์ซึ่งกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงทำขึ้นมา

9 และประชาชนอิสราเอลได้กระทำการที่ไม่ชอบต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนอย่างลับๆ เขาได้สร้างปูชนียสถานสูงทั่วบ้านทั่วเมืองสำหรับตน ตั้งแต่ที่มีหอคอยเหตุ กระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม

10 เขาได้ตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์และเสารูปเคารพบนเนินเขาสูงทุกแห่ง และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น

11 ณ ที่นั้นเขาได้เผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูงทั้งหมดนั้น ตามอย่างประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกวาดไปเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายได้กระทำการชั่วร้ายกระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธ

12 และเขาทั้งหลายปรนนิบัติรูปเคารพ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า "เจ้าอย่ากระทำอย่างนี้"

13 พระเยโฮวาห์ยังทรงดักเตือนอิสราเอลและยูดาห์โดยผู้พยากรณ์ทุกคนและโดยผู้ทำนายทุกคนว่า "จงหันกลับจากทางชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า และรักษาบัญญัติของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้บัญชาแก่บรรพบุรุษของเจ้า และซึ่งเราได้ส่งมายังเจ้าโดยผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของเรา"

14 เขาไม่ฟังแต่ทำให้คอของตนแข็ง ดังคอของบรรพบุรุษของเขาได้เป็นมาแล้ว ผู้ซึ่งมิได้เชื่อถือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา

15 เขาทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของพระองค์ และพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งได้ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของเขา และพระโอวาทซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานแก่เขา เขาทั้งหลายติดตามสิ่งที่ไร้สาระและกลายเป็นผู้ที่ไร้สาระไป และเขาติดตามประชาชาติที่อยู่รอบๆเขา ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาเขาไม่ให้เขากระทำตาม

16 และเขาทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน และได้หลอรูปเคารพสำหรับตนเป็นลูกวัวสองตัว และเขาได้สร้างเสารูปเคารพ และนมัสการบรรดาบวิารของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระบาอัล

17 และเขาทั้งหลายได้ถวายบุตรชายหญิงของเขาให้ลุ่มไฟ ใช้การทำนายและใช้เวทมนตร์ และยอมขายตัวเองเพื่อกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วยุให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ

18 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่นอกจากตระกูลยูดาห์เท่านั้น

19 ยูดาห์มิได้รักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาด้วย แต่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ซึ่งอิสราเอลทำขึ้นมา

20 และพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธไม่รับเชื้อสายทั้งสิ้นของอิสราเอล และได้ให้เขาทั้งหลายทุกชี้อา และทรงมอบเขาไว้ในมือของผู้ปล้น จนกว่าพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์

21 เพราะพระองค์ทรงฉีกอิสราเอลจากราชวงศ์ของดาวิด และเขาได้ตั้งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทให้เป็นกษัตริย์ และเยโรโบอัมทรงชักนำอิสราเอลไปจากการที่ติดตามพระเยโฮวาห์ และกระทำให้เขาทำบาปอย่างใหญ่หลวง

22 ประชาชนอิสราเอลได้ดำเนินในความบาปทั้งสิ้นซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ เขาทั้งหลายไม่พรากรจากบาปเหล่านั้นเลย

23 จนพระเยโฮวาห์ทรงให้อิสราเอลออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ อิสราเอลจึงถูกกวาดไปเป็นเหยลยจากแผ่นดินของตนยังประเทศอัสซีเรียจนทุกวันนี้

24 และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้นำประชาชนมาจากบาบิโลน คูธา อีฟวาร์ ฮามัท เซฟราวาอิม และบรรจเขาไว้ในหัวเมืองสะมาเรียแทนประชาชนอิสราเอล เขาทั้งหลายก็เข้าถือกรรมสิทธิ์สะมาเรีย และอาศัยอยู่ในหัวเมืองของประเทศนั้น

25 และตั้งแต่ต้นที่เขามาอาศัยอยู่ที่นั่น เขามิได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงใช้สิงโตมาท่ามกลางเขา ซึ่งได้ฆ่าเขาเสียบ้าง

26 เพราะฉะนั้นมีผู้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า "ประชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงพาเอาไปให้อยู่ในหัวเมืองสะมาเรียนั้นไม่รู้ลักษณะของพระเจ้าของแผ่นดินนั้น ฉะนั้นพระองค์จึงส่งสิงโตมาท่ามกลางเขา และดูเถิด สิงโตนั้นได้ฆ่าเขาเสีย เพราะเขาไม่รู้พระลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น"

27 แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงบัญชาว่า "จงส่งปุโรหิตสักคนหนึ่งไปที่นั่นจากบรรดาที่เจ้ากวาดเอามา จงให้เขาไปอยู่ที่นั่น และให้สั่งสอนพระลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น"

28 ฉะนั้นปุโรหิตผู้หนึ่งในบรรดาซึ่งเขากวาดมาจากสะมาเรียจึงมาอาศัยอยู่ที่เบธเอลและสั่งสอนเขาทั้งหลายว่า เขาจะต้องยำเกรงพระเยโฮวาห์อย่างไร

29 แต่ว่าทุกๆประชาชาติยังสร้างรูปพระของตนเอง และตั้งไว้ในนิเวศแห่งปูชนียสถานสูงซึ่งชาวสะมาเรียได้สร้างไว้ทุกๆประชาชาติในหัวเมืองที่เขาอาศัยอยู่

- 30 ชาวบาบิโลนสร้างพระสุคตทเบโนท ชาวคูทสร้างพระเนอร์กัล ชาวฮามัทสร้างพระอาชิม่า
- 31 และชาวอิฟวาร์สร้างพระนิบัสและพระทาร์ทัก และชาวเสฟาราวอิมเผาลูกของตนในไฟถวายพระฮัตรัมเมเลค และพระอานัมเมเลค ซึ่งเป็นพระของเมืองเสฟาราวอิม
- 32 เขาทั้งหลายเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ด้วย และได้กำหนดประชาชนจากท่ามกลางเขาให้เป็นปุโรหิตของปูชนียสถานสูงนั้น ซึ่งถวายสัตวบูชาสำหรับพวกเขาในนิเวศแห่งปูชนียสถานสูงเหล่านั้น
- 33 เขาจึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่ปรนนิบัติพระของเขาเองด้วย ตามอย่างประชาชาติซึ่งเขาได้ถูกนำให้จากออกมาเสีย
- 34 ทุกวันนี้เขาก็กระทำตามอย่างเดิม เขาทั้งหลายไม่ยำเกรงพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตามกฎเกณฑ์หรือกฎ หรือพระราชบัญญัติ หรือพระบัญญัติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่ลูกหลานของยาโคบ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทานนามว่าอิสราเอล
- 35 ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายและบัญชาแก่เขาว่า "เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่น ๆ หรือกราบนมัสการพระนั้น หรือปรนนิบัติ หรือถวายสัตวบูชาแก่พระนั้น
- 36 แต่เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งนำเจ้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก เจ้าจงโน้มตัวลงต่อพระองค์ และเจ้าจงถวายสัตวบูชาต่อพระองค์
- 37 และกฎเกณฑ์ และกฎ และพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงจารึกให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำตามเสมอ เจ้าอย่ายำเกรงพระอื่นเลย
- 38 เจ้าทั้งหลายอย่าลืมพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเจ้า และอย่ายำเกรงพระอื่นเลย
- 39 แต่เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และพระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นมือศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า"
- 40 ถึงอย่างนั้นเขาทั้งหลายก็ได้ฟัง แต่เขายังกระทำตามอย่างเดิมของเขา
- 41 ประชาชาติเหล่านี้จึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ และปรนนิบัติรูปเคารพสลักของเขาด้วย ลูกของเขาก็เช่นเดียวกัน หลานของเขาก็เช่นเดียวกัน บรรพบุรุษของเขาทำอย่างไร เขาก็กระทำอย่างนั้นจนทุกวันนี้

บท 18

- ๑) ยูมาในปีที่สามแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล เฮเซคียาห์โอรสของอาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
- 2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าอาบิบูตรสาวของเศคาริยาห์
- 3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ
- 4 พระองค์ทรงรื้อปูชนียสถานสูงทั้งไป และทรงพังเสาศักดิ์สิทธิ์เสีย และตัดเสารูปเคารพลงเสีย และพระองค์ทรงทุบทุกองสัมฤทธิ์ซึ่งโมเสสสร้างขึ้นนั้นเป็นชิ้นๆ เพราะว่าประชาชนอิสราเอลได้เผาเครื่องหอมให้แก่ภูนั้นจนถึงวันเหล่านั้น เขาเรียกภูนั้นว่าเนพุทาน
- 5 พระองค์ทรงวางพระทัยในพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นในบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ต่อจากพระองค์มาหรือในบรรดาผู้มาก่อนพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์
- 6 เพราะว่าพระองค์ทรงยึดพระเยโฮวาห์แน่น พระองค์มิได้ทรงพราดจากการติดตามพระองค์เลย แต่ได้รักษาพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส
- 7 และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์ พระองค์ทรงออกไปยังที่ใด พระองค์ก็ทรงกระทำความสำเร็จที่นั่น พระองค์ได้ทรงกบฏต่อกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และไม่ยอมปรนนิบัติท่าน
- 8 พระองค์ทรงโจมตีคนฟีลิสเตียไกลไปจนถึงเมืองกาซาและดินแดนเมืองนั้น ตั้งแต่ที่มีหอคอยเหตุกระทั้งถึงเมืองที่มีป้อม
- 9 และอยูมาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล แชลมานเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมารบสะมาเรียและล้อมเมืองไว้
- 10 และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึดเมืองนั้นได้ ในปีนั้นกษัตริย์แห่งอิสราเอล เฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายแห่งอิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึดไป
- 11 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาดเอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ไปไว้ที่ฮาละห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์แม่น้ำเมืองโกซาน

และในหัวเมืองของคนมีเดีย

12 เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และเขาทั้งหลายไม่ฟัง ไม่กระทำตาม

13 ในปีທີ່สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมาต่อสู้บรรดานครที่มีป้อมของยูดาห์ และยึดได้

14 และเฮเซคียากษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่เมืองลาคีชว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำผิด ขอถอนทัพไปเสียจากข้าพเจ้า ท่านจะปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอมทั้งสิ้น" และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้เรียกกรองเอาเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ จากเฮเซคียากษัตริย์แห่งยูดาห์

15 และเฮเซคียาห์ได้มอบเงินทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง

16 ในครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรงลอกทองคำจากประตูทั้งหลายของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ และจากเสาประตูซึ่งเฮเซคียากษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงบุทองคำไว้ และทรงมอบให้แก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

17 และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้ทหารทาน รับสาริสและรับซาเคห์ไปพร้อมกับกองทัพใหญ่จากเมืองลาคีชถึงกรุงเยรูซาเล็มเข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ เขาก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาขึ้นมาเขาก็มายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสระบนซึ่งอยู่ที่ถนนลานซักฟอก

18 และเมื่อเขาเรียกหากษัตริย์แล้ว เอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายของอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ก็ออกไปหาพวกเขา

19 และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า "จงทูลเฮเซคียาห์ว่า `พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสดังนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร

20 ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) "เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ" หรือ เดียวนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา

21 ดูเถิด เดียวนี้ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อข้าว คืออียิปต์ ซึ่งจะตามือของคนใดๆที่ใช้ไม้เท้านั้นชน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา

22 แต่ถ้าท่านทั้งหลายจะบอกเราว่า "เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา" ก็ปูชนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เฮเซคียาห์หรือทิ้งเสียแล้ว พลางกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า "ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชานี้ในเยรูซาเล็มเถิด"

23 บัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของข้า เราจะทำให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้

24 แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่นายกองแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเราอย่างไรได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่อรถรบและเพื่อพลม้า

25 ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อสู้สถานที่นี้เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า "จงขึ้นไปต่อสู้กับแผ่นดินนี้และทำลายเสีย"

26 แล้วเอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์และเซบนาห์และโยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า "ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาอิบรูให้ประชาชนผู้อยู่บนกำแพงนั้นได้ยินเลย"

27 แต่รับซาเคห์พูดกับเขาทั้งหลายว่า "นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินขึ้นและกินเยี่ยวของเขาพร้อมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ"

28 แล้วรับซาเคห์ได้ยินร้องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาอิบรูว่า "จงฟังพระวจนะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

29 กษัตริย์ตรัสดังนี้ว่า `อย่าให้เฮเซคียาลวงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์

30 อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

31 อย่าฟังเฮเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสดังนี้ว่า `จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากเถาองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน

32 จนเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีขนมหิปังและสวนองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่และไม่ตาย และอย่าฟังเฮเซคียาห์เมื่อเขานำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น"

- 33 มีพระแห่งประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตนให้พ้นจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้หรือ
- 34 พระของเมืองฮามัทและเมืองอาร์ปัดอยู่ที่ไหน พระของเมืองเศฟารวามิม เฮนาและอิฟวาทูอยู่ที่ไหน เขาได้ช่วยเสมาเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ
- 35 พระองค์ใดในบรรดาพระทั้งหลายของประเทศเหล่านี้ได้ช่วยประเทศของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็มให้พ้นจากมือของเราหรือ"
- 36 แต่ประชาชนหนึ่งไม่ตอบเขาสักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า "อย่าตอบเขาเลย"
- 37 แล้วเอลียาхимบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้าสีขาด และกราบทูลถ้อยคำของรับซาเคห์

บท 19

- ๑ ยู่มาเมื่อกษัตริย์เฮเซคียาห์ทรงไต่ฝัน พระองค์ก็ทรงนึกฉลองพระองค์เสีย และทรงเอาผ้ากระสอบคลุมพระองค์ และเสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
- 2 และพระองค์ทรงใช้เอลียาхим ผู้บัญชาการราชสำนัก และเซบนาห์ราชเลขา และพวกปุโรหิตใหญ่ คลุมตัวด้วยผ้ากระสอบ ไปหาอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชายของอามอส
- 3 เขาทั้งหลายเรียนท่านว่า "เฮเซคียาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `วันนี้เป็นวันทุกขใจ วันถูกตีเตียนและหมิ่นประมาท เด็กก็ถึงกำหนดคลอด แต่ไม่มีกำลังเป่งให้คลอด
- 4 ชะรอยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะสดับบรรดาถ้อยคำของรับซาเคห์ ผู้ซึ่งกษัตริย์แห่งอัสซีเรียเรียนนายของเขาได้สั่งมาให้เยยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และจะทรงชนาบถ้อยคำซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงสดับ เพราะฉะนั้นขอท่านถวายคำอธิษฐานเพื่อส่วนชนที่เหลือนอยู่นี้"
- 5 ดังนั้นข้าราชการของกษัตริย์เฮเซคียาห์มาถึงอิสยาห์
- 6 อิสยาห์ก็บอกเขาทั้งหลายว่า "จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า `อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าไต่ฝันนั้น ซึ่งข้าราชการของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบช้าต่อเรา
- 7 ดูก่อน เราจะบรรจจิตใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และกลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบในแผ่นดินของเขาเอง"
- 8 รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้รับเมืองลิบนาห์ เพราะเขาไต่ฝันว่าพระองค์ออกจากลาคีซแล้ว
- 9 และเมื่อกษัตริย์ทรงไต่ฝันเรื่องทีหะคาห์กษัตริย์แห่งเอธิโอเปียว่า "ดูเถิด เขาได้ยกออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว" พระองค์จึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า
- 10 "เจ้าจงพูดกับเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ตั้งนี้ว่า `อย่าให้พระเจ้าของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นลวงท่านว่า "เยรูซาเล็มจะมีได้ถูกมอบไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"
- 11 ดูก่อน ท่านไต่ฝันแล้วว่า บรรดา กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำอะไรกับแผ่นดินทั้งสี่ข้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะรับการช่วยให้พ้นหรือ
- 12 บรรดาพระของบรรดาประชาชาติได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของเราได้ทำลาย คือโกซาน ฮาราน เรเซฟ และประชาชนของเอเดนซึ่งอยู่ในเทลอัสซาร์
- 13 กษัตริย์ของฮามัท กษัตริย์ของอาร์ปัด กษัตริย์ของเมืองเศฟารวามิม เฮนาและอิฟวาทูอยู่ที่ไหน"
- 14 เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้สื่อสาร และทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรงคลั่งจดหมายนั้นออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์
- 15 และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเรuben พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชอาณาจักรของแผ่นดินโลก พระองค์ต้องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก
- 16 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรณสดับ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสดับถ้อยคำของเซบนาเคอริบ ซึ่งเขาได้ใช้มาเยยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
- 17 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำแก่ประชาชาติทั้งหลายและแผ่นดินของประชาชาตินั้นร้างเปล่า
- 18 และได้เหวี่ยงพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามิใช่พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย

- 19 ฉะนั้นบัดนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสี่แห่งแผ่นดินโลกจะทราบ ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแต่พระองค์เดียว"
- 20 แล้วอิสยาห์บุตรชายอามอสได้ใช้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าเรื่องเสนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียแล้ว
- 21 ต่อไปนี้เป็นพระวจนะที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า `ธิดาพรมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ธิดาแห่งเยรูซาเล็มสิ้นศีรษะใส่เจ้า
- 22 เจ้าเย้ยและกล่าวหยาบข้าต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด แล้วเบี่ยงตาของเจ้าอย่างเยอหยิ่งต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะซี
- 23 เจ้าได้เย้ยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้สื่อสารของเจ้า และเจ้าได้ว่า "ด้วยรถรบเป็นอันมากของข้า ข้าได้ขึ้นไปที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของเลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสีดาร์ที่สูงที่สุดของมณลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดของมณ ข้าจะเข้าไปในที่พำนักในชายแดนของมณ และที่ป่าไม้แห่งการเมลง
- 24 ข้าขุดบ่อและดื่มน้ำต่างด้าว ข้าเอาฝ่าเท้าของข้ากวาดธารน้ำทั้งสี่แห่งสถานที่ที่ถูกล้อมโจมตีให้แห้งไป"
- 25 เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้นานแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ดึกดำบรรพ์ ณ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีป้อมให้พังลงให้เป็นกองสิ่งสลักหักพัง
- 26 ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขาสะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหญ้าที่ทุ่งนา และเหมือนหญ้าอ่อน เหมือนหญ้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะงอกงามอย่างนั้น
- 27 แต่เราได้รู้จักการที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา
- 28 เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความจองหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้นเราจะเอาขอของเราเกี่ยววงมุกเจ้า และบังเหียนของเราใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น
- 29 และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกินสิ่งที่งอกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งที่ผลิจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหวานและเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของมณ
- 30 ส่วนที่รอดและเหลือแห่งศวันของยูดาห์จะหยั่งรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน
- 31 เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้'
- 32 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียดังนี้ว่า `ท่านจะไม่เข้าในนครนี้หรือยิ่งลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้างหนานคร หรือสร้างเชิงเทินสู้มณ
- 33 ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ
- 34 เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา"
- 35 และอยูมาในคืนนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามืด ดูเถิด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งนั้น
- 36 แล้วเสนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ไต่ยกไป และกลับบ้าน และอยู่ในนั้นะเวห์
- 37 และอยูมาเมื่อท่านนมัสการในนิเวศของพระนิสโรกพระของท่าน อัลดัมเมเลคและซาเรเซอร์โอรสของท่าน ประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซารฮัดโดนโอรสของท่านขึ้นครอบครองแทนท่าน

บท 20

ในวันเหล่านั้นเฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายของอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า `จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่พิน"

- 2 แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า
- 3 "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำสิ่งที่ประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร" และเฮเซคียาห์ทรงก่นสวดอย่างปวดร้าว
- 4 และอยูมาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า
- 5 "จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้า ตรัสดังนี้ว่า `เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะรักษาเจ้า ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไป

ยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา"

7 และอิสยาห์บอกว่า "เอาชนมมะเดื่อมาอันหนึ่ง" เขาก็เอามาวางไว้บนพระยอดนั้น พระองค์จึงทรงหายเป็นปกติ

8 และเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเยโฮวาห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ออกไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในวันที่สาม"

9 และอิสยาห์ทูลว่า "ต่อไปนี้ เป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ คือว่า จะให้เงาเล็บหน้าไปสิบขึ้น หรือย้อนกลับมาสิบขึ้น"

10 เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เป็นการง่ายที่จะเงายาวออกไปอีกสิบขึ้น แต่ให้เงาย้อนกลับมาสิบขึ้นต่างหาก"

11 และอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนำเงาย้อนกลับมาสิบขึ้น ซึ่งเงานั้นได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัส

12 คราวนั้น เบโรตคบาลาดันโอรสของบาลาดันกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่า เฮเซคียาห์ทรงประจักษ์

13 และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ ให้ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมันประสิริ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในท้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งเฮเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา

14 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า "คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน" และเฮเซคียาห์ตรัสว่า "เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน"

15 ท่านทูลว่า "เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง" และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า "เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามิได้สำแดงแก่เขา"

16 แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า "ขอทรงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์

17 ดูเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

18 และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้า จะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนที่ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน"

19 แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า "พระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดีอยู่" เพราะพระองค์ตรัสว่า "กิดดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา"

20 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเฮเซคียาห์ และยุทธพลทั้งสิ้นของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสร้างสรรและวางรายนาน้ำน้ำเข้ามาในกรุงอย่างไร มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

21 และเฮเซคียาห์ทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และมนัสเสห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทนพระองค์

บท 21

1 มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครองครอง และพระองค์ทรงครองครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบห้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเฮฟซีบ่าห์

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

3 เพราะพระองค์ทรงสร้างปุษนียสถานสูง ซึ่งเฮเซคียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงทำลายเสียนั้นขึ้นใหม่ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบาอัล และทรงสร้างเสารูปเคารพ ดังที่อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงกระทำ และทรงนมัสการบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระเหล่านั้น

4 และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า "เราจะบรรจุนามของเราไว้ในเยรูซาเล็ม"

5 และพระองค์ได้สร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์

6 และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ถูถูกข่มขืน การใช้เวทมนตร์ ทรงเจ้าเข้าผี และพอมดหมอผี พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วให้พระองค์ทรงกริ้ว

- 7** ส่วนรูปเคารพสลักจากเสารูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศ คือพระนิเวศที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิดและซาโลมอนโอรสของพระองค์ว่า "ในนิเวศนี้และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสี่ของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิตย์
- 8** เราจะไม่เป็นเหตุให้เท้าของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้ให้กับบรรพบุรุษของเขามาก ถ้าเขาเพียงแต่ระมัดระวังที่จะกระทำตามทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขา และตามราชบัญญัติทั้งสี่ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราบัญชาเขา"
- 9** แต่เขามีได้ฟัง และมนัสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมากยิ่งขึ้นไปกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสียต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้เคยกระทำแล้วเสียอีก
- 10** และพระเยโฮวาห์ตรัสโดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์ว่า
- 11** "เพราะมนัสเสห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ และได้ประพฤติชั่วร้ายยิ่งกว่าสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งอยู่มาก่อนพระองค์ และได้ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำบาปด้วยรูปเคารพทั้งหลายของพระองค์อีกด้วย
- 12** เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า `ดูเถิด เรากำลังนำเหตุร้ายมาถึงเยรูซาเล็มและยูดาห์อย่างที่คุณคนซึ่งได้ยินแล้วหูทั้งสองของเขาจะเข้าไป
- 13** และเราจะเอาเชือกอย่างที่ยัดกรูงสะมาเรียซึ่งเหนือกูงเยรูซาเล็ม และใช้ลูกดึงอย่างที่ยัดราซวงค์อาหับ และเราจะล้างเยรูซาเล็มอย่างเขาล้างขาม ล้างและพลิกคว่ำ
- 14** และเราจะทอดทิ้งมรดกส่วนที่เหลือของเรา และมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นเหยื่อ และเป็นของริบของศัตรูทั้งสิ้นของเขา
- 15** เพราะเขาได้กระทำให้ชั่วร้ายในสายตาของเรา และได้ยั่วยุให้เราโกรธ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเขาออกจากอียิปต์ กระทั่งถึงทุกวันนี้"
- 16** ยิ่งกว่านั้นมนัสเสห์ได้ทรงกระทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดตกเป็นอันมาก จนเต็มเยรูซาเล็มจากปลายข้างหนึ่งถึงปลายอีกข้างหนึ่ง นอกเหนือจากบาปที่พระองค์ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำด้วย โดยประพฤติสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
- 17** ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และบาปซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
- 18** และมนัสเสห์ทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในพระอุทยานริมพระราชวังของพระองค์ในสวนของอูสซา และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์
- 19** อาโมนมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสองปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเมซูลเลมทบุตรสาวของฮารูสชาวโยทบาท
- 20** และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์บิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ
- 21** พระองค์ทรงดำเนินในทางทั้งสิ้นซึ่งบิดาของพระองค์ทรงดำเนิน และปรนนิบัติรูปเคารพซึ่งบิดาของพระองค์ทรงปรนนิบัติ และนมัสการรูปเหล่านั้น
- 22** พระองค์ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงดำเนินในมรรคาของพระเยโฮวาห์
- 23** และข้าราชการของอาโมนได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และประหารกษัตริย์ในพระราชวังของพระองค์เสีย
- 24** แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ประหารทุกคนที่ร่วมกันคิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งโยสิยาห์โอรสของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์แทนพระองค์
- 25** ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาโมนซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ
- 26** และเขาฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ในสวนของอูสซา และโยสิยาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

- โยสียาห์มีพระชนมายุแปดพรรษาเมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยดีดาห์บุตรสาวของอาดาياهوชาวโบสะท
- 2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาทั้งสิ้นของดาวิด บรรพบุรุษของพระองค์ และได้ทรงหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ
- 3 และอยู่มาในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสียาห์ กษัตริย์ทรงใช้ชาฟานบุตรชายอาซาลียาห์ บุตรชายเมซูลาม ราชเลขา ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ รับสั่งว่า
- 4 "จงขึ้นไปหาอิลคียาห์มหาปุโรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่งเขานำเข้ามาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษาธรณี ประตูดั้เก็บจากประชาชน
- 5 และให้มอบไว้ในมือของคณงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และให้เขาจ่ายแก่คณงานผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ทำการซ่อมแซมพระนิเวศอยู่
- 6 คือให้แก่อ่างไม้ และแก่อ่างก่อสร้าง และแก่อ่างปูน ทั้งสำหรับซื้อตัวไม้และหินสกัดเพื่อซ่อมแซมพระนิเวศ"
- 7 แต่ไม่ได้ขอบัญชีจากเขาเรื่องเงินที่จ่ายใส่มือของเขา เพราะเขากระทำด้วยความสัตย์ซื่อ
- 8 และอิลคียาห์มหาปุโรหิตพูดกับชาฟานราชเลขาว่า "ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" และอิลคียาห์ได้มอบหนังสือนั้นให้ชาฟานและท่านก็อ่าน
- 9 และชาฟานราชเลขาได้เข้าเฝ้ากษัตริย์และทูลรายงานต่อกษัตริย์อีกว่า "ผู้รับใช้ของพระองค์ได้พบเงินที่พบในพระนิเวศออก และได้มอบไว้ในมือของคณงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์"
- 10 แล้วชาฟานราชเลขาได้ทูลกษัตริย์ว่า "อิลคียาห์มหาปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ม้วนหนึ่ง" และชาฟานก็อ่านถวายกษัตริย์
- 11 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ได้ฟังถ้อยคำของหนังสือแห่งพระราชบัญญัติ พระองค์ทรงนั่งลงพระองค์
- 12 และกษัตริย์ทรงบัญชาอิลคียาห์มหาปุโรหิต และอาหิเศบมบุตรชายชาฟาน และอัคโบรบุตรชายมีคาياهو และชาฟานราชเลขา และอาสาياهوผู้รับใช้ของกษัตริย์ รับสั่งว่า
- 13 "จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้เรา ให้ประชาชนและให้ยูดาห์ทั้งหมดเกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือนี้ที่ได้พบ เพราะว่าพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งพลุ่งขึ้นต่อเราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวงนัก เพราะว่าบรรพบุรุษของเรามีได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้ กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเราทั้งหลาย"
- 14 อิลคียาห์มหาปุโรหิต และอาหิเศบ และอัคโบร และชาฟาน และอาสาياهو ได้ไปหาสุดดาห์หญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของชัลลุม บุตรชายของทิกวาทบุตรชายฮารยัสผู้ดูแลเสื้อ (เวลานั้นนางอยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง) และเขาทั้งหลายได้สนทนากับนาง
- 15 และนางตอบพวกเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า `จงบอกชายคนที่ใช้พวกเจ้ามาหาเรา` นั้นว่า
- 16 "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูกิด เราจะทำเหตุร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ ตามบรรดาถ้อยคำในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อ่านนั้น
- 17 เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะได้กระทำให้เราโกรธด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อสถานที่นี้ และจะดับเสียไม่ได้"
- 18 แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ได้ส่งเจ้ามาถามพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงไปบอกเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เกี่ยวกับเรื่องถ้อยคำที่เจ้าได้ยิน
- 19 เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้าได้ยินเรากล่าวต่อต้านสถานที่นี้และต่อต้านชาวเมืองนี้ว่าเขาจะต้องกลายเป็นที่รกร้างและที่ถูกสาป และเจ้าได้ฉีกเสื้อและร้องไห้ต่อหน้าเรา เราก็ตายใจแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
- 20 เพราะฉะนั้น ดูกิด เราจะทำเหตุร้ายมาเหนือสถานที่นี้"" และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์อีก

แล้ว กษัตริย์ทรงใช้ และบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และเยรูซาเล็มได้มาชุมนุมกับพระองค์

2 และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนยูดาห์ทั้งสิ้น และบรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ และปุโรหิต และผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและใหญ่ และพระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง

3 และกษัตริย์ทรงประทับยืนข้างเสา และทรงกระทำพันธสัญญาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และรักษาพระบัญญัติ พระโอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัยของพระองค์ จะปฏิบัติตามถ้อยคำของพันธสัญญานี้ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ และประชาชนทั้งปวงก็มีส่วนร่วมในพันธสัญญานี้

4 และกษัตริย์ทรงบัญชาอิลิยาห์มหาปุโรหิต และพวกปุโรหิตรอง และผู้รักษาธรณีประตู ให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่ทำขึ้นสำหรับพระบารอห์ สำหรับเสารูปเคารพ และสำหรับบรรดาบรวิหารของฟาสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเผาเสียที่ภายนอกกรุงเยรูซาเล็มในทุ่งนาแห่งชิดโรน และขนมูลเถ้าของมันไปยังเบธเอล

5 และพระองค์ทรงกำจัดปฏิมากรปุโรหิต ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้สถาปนา ให้เผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงที่หัวเมืองแห่งยูดาห์ และรอบๆกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งคนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมถวายพระบารอห์ ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาวประจำราศี และบรวิหารทั้งสิ้นของฟาสวรรค์

6 และพระองค์ทรงนำเสารูปเคารพออกมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ภายนอกเยรูซาเล็มถึงลำธารชิดโรน และเผาเสียที่ลำธารชิดโรน และทรงทุบให้เป็นผงคลี และเหวี่ยงผงคลีนั้นลงบนหลุมศพของคนสามัญ

7 และพระองค์ทรงทำลายเรือนกะเทย ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิงทอมานสำหรับเสารูปเคารพ

8 และพระองค์ทรงให้ปุโรหิตทั้งหมดออกจากหัวเมืองยูดาห์ และทรงกระทำให้ปูชนียสถานสูงเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่ปุโรหิตได้เผาเครื่องหอม ตั้งแต่เมืองเกบาถึงเบเออร์เซบา และพระองค์ทรงทำลายปูชนียสถานสูงของประตูเมือง ซึ่งอยู่ตรงทางเข้าประตูโยชูวาผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือที่ประตูเมือง

9 ถึงอย่างไรก็ดีปุโรหิตแห่งปูชนียสถานสูงมิได้ขึ้นไปยังแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาทั้งหลายกินขนมปังไร้เชื้อท่ามกลางพวกพี่น้องของเขาเอง

10 และทรงกระทำให้โทเฟทเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่ทุบเขาบุตรแห่งอินโนม เพื่อจะไม่มีผู้ใดถวายบุตรชายหญิงของตนให้ลุยไฟต่อพระโมเลค

11 และพระองค์ทรงกำจัดม้าซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวายแก่ดวงอาทิตย์ ที่ตรงทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างห้องนาอันเมเลคข้าราชการสำนัก ซึ่งอยู่ในบริเวณ และพระองค์ทรงเผากระดูกของดวงอาทิตย์เสียด้วยไฟ

12 และแท่นบนหลังคาห้องชั้นบนของอาหัส ซึ่งบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ได้สร้างไว้ และแท่นบูชาซึ่งมนัสเสห์ได้สร้างไว้ในลานทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ทรงดึงลงมาให้หักเสียที่นั่น และทรงเหวี่ยงผงคลีของมันลงไปในลำธารชิดโรน

13 และกษัตริย์ทรงกระทำให้ปูชนียสถานสูงซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็มเสียความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่ทางมือขวาของภูเขาพินาส ซึ่งชาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้สร้างสำหรับพระอัชโทเรทซึ่งน่าสะอิดสะเอียนของคนไชตอน และสำหรับพระเคโมชซึ่งน่าสะอิดสะเอียนของคนโมอับ และสำหรับพระมิลโคมซึ่งน่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน

14 และพระองค์ทรงทุบเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชิ้นๆ และตัดเหล่าเสารูปเคารพลงเสีย และเอากระดูกมนุษย์ถมที่นั้น

15 ยิ่งกว่านั้นอีกแท่นบูชาที่เบธเอล ปูชนียสถานสูงซึ่งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ตั้งไว้ ผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์ทรงรื้อแท่นบูชากับปูชนียสถานสูงนั้นลงและทรงเผาปูชนียสถานสูงนั้น บดให้เป็นผงคลีและพระองค์ทรงเผาเสารูปเคารพเสียด้วย

16 และเมื่อโยสิยาห์ทรงเห็นพระพักตร์ พระองค์ทอดพระเนตรอุโมงค์ฝังศพอยู่บนภูเขา และพระองค์ทรงใช้ให้ไปเอากระดูกออกมาเสียจากอุโมงค์ และเผาเสียบนแท่นบูชา และทรงกระทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ป่าวร้องไว้ ผู้ซึ่งป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้

17 แล้วพระองค์ตรัสว่า "อนุสาวรีย์ที่เรามองเห็นข้างโน้นคืออะไร" คนเมืองนั้นก็ทูลพระองค์ว่า "เป็นอุโมงค์ฝังศพของคนแห่งพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ และได้ป่าวร้องถึงสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำต่อแท่นบูชาที่เบธเอล"

18 และพระองค์ตรัสว่า "ให้เขาอยู่ที่นั่นแหละ อย่าให้ผู้ใดย้ายกระดูกของเขา" เขาทั้งหลายจึงทิ้งกระดูกของเขาไว้อย่างนั้นพร้อมกับกระดูกของผู้พยากรณ์ผู้ออกมาจากสะมาเรีย

19 โยสิยาห์ทรงกำจัดนิเวศทั้งสิ้นของปูชนียสถานสูงที่อยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงสร้างไว้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงกระทำต่อที่เหล่านั้นตามทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำที่เบธเอล

20 และพระองค์ทรงประหารปุโรหิตทั้งปวงแห่งปูชนียสถานสูงซึ่งอยู่ที่นั่นเสียบนแท่นบูชา และเผากระดูกคนเลียบน

นั้น แล้วพระองค์ก็เสด็จกลับกรุงเยรูซาเล็ม

21 และกษัตริย์ทรงบัญชาประชาชนทั้งปวงว่า "จงถือเทศกาลปัสกาวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญา"นี้"

22 เพราะว่าเทศกาลปัสกาอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบครองอิสราเอล หรือระหว่างสมัยบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลหรือกษัตริย์แห่งยูดาห์

23 แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม

24 ยิ่งกว่านั้นอีกโยสิยาห์ได้กำจัดคนทรง และแม่มด และเทราฟิม และรูปเคารพ และบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งเห็นกันอยู่ในแผ่นดินยูดาห์และในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพระองค์จะทรงสถาปนาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัติซึ่งเขียนอยู่ในหนังสือที่อิสลียาห์ปุโรหิตได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

25 ก่อนพระองค์หากมีกษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ไม่ ผู้ซึ่งหันหาพระเยโฮวาห์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย และด้วยสิ้นสุดพระกำลัง ตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิดมาที่หลังพระองค์ ก็ไม่มีใครเหมือนพระองค์

26 ถึงกระนั้นพระเยโฮวาห์มิได้ทรงหันจากพระพิโรธอันแรงกล้าและยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระพิโรธของพระองค์ได้พลุ่งขึ้นต่อยูดาห์ ด้วยการกระทำทั้งสิ้นของมนัสเสห์อันเป็นเหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ

27 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "เราจะให้ยูดาห์ออกเสียจากสายตาของเราด้วย ดังที่เราได้กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่งเราได้เลือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้บอกว่า 'นามของเราจะอยู่ที่นั่น'"

28 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

29 ในสมัยของพระองค์ ฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์เสด็จขึ้นไปยังกษัตริย์แห่งอัสซีเรียถึงแม่น้ำยูเฟรติส กษัตริย์โยสิยาห์เสด็จไปปะทะพระองค์ และเมื่อฟาโรห์เนโคทรงเห็นพระองค์ก็ประหารพระองค์เสียที่เมืองเมกิดโด

30 ข้าราชการของพระองค์ก็นำพระศพใส่รถรบไปจากเมืองเมกิดโด และนำมายังกรุงเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นก็รับเยโฮอาหาสโอรสโยสิยาห์เจิมท่านไว้ และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของท่าน

31 เยโฮอาหาสมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามูทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์

32 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้กระทำ

33 และฟาโรห์เนโคก็จับพระองค์ซึ่งไ้ที่ริบลานในแผ่นดินฮามัท เพื่อมิให้พระองค์ครอบครองในเยรูซาเล็ม และกำหนดบรรณาการจากแผ่นดินนั้นเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์

34 และฟาโรห์เนโคทรงตั้งเอลียาคิมโอรสโยสิยาห์เป็นกษัตริย์แทนโยสิยาห์บิดาของท่าน และเปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยาคิม แต่ได้พาเยโฮอาหาสไปเสีย และท่านมาถึงอียิปต์และสิ้นชีวิตเสียที่นั่น

35 และเยโฮยาคิมก็มอบเงินและทองคำแก่ฟาโรห์ แต่พระองค์ทรงเก็บภาษีจากชาวแผ่นดินเพื่อมอบเงินตามบัญชาของฟาโรห์ พระองค์ทรงเร่งรัดเอาเงินและทองคำของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น จากทุกคนตามการประเมิน เพื่อมอบแก่ฟาโรห์เนโค

36 เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เซบูดาห์บุตรสาวเปดาياهوชาวรูมาห์

37 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

บท 24

1 ในรัชกาลของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมา และเยโฮยาคิมเป็นคนที่ใช้ของพระองค์สามปี แล้วท่านก็กลับภทต่อพระองค์

2 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้พวกคนเคลเดีย และพวกคนซีเรีย และพวกคนโมอับ และพวกคนอัมโมนมาต่อสู้กับท่าน และทรงใช้เขาทั้งหลายไปต่อผู้ยูดาห์เพื่อจะทำลายเสีย ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์

3 แท้จริงเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับยูดาห์ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์เพื่อจะให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของ

พระองค์ เพราะบรรดาบาปของมนัสเสห์ ตามทุกอย่างซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ

4 และเพราะโลหิตที่ไร้ความผิดซึ่งท่านได้ทำให้หลังนั้นด้วย เพราะท่านได้กระทำให้โลหิตไร้ความผิดตกเต็มเยรูซาเล็ม และพระเยโฮวาห์ไม่ทรงอภัย

5 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาхим และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

6 เยโฮยาхимจึงทรงลวงกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโฮยาคินโอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

7 และกษัตริย์แห่งอียิปต์มิได้ทรงยกออกมาจากแผ่นดินของพระองค์อีก เพราะกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยึดแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของกษัตริย์อียิปต์ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ถึงแม่น้ำยูเฟรติส

8 เยโฮยาคินมีพระชนมายุสิบแปดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เนหุชทาบุตรสาวของเอลนาฮันชาวเยรูซาเล็ม

9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ

10 คราวนั้นข้าราชการของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มล้อมกรุงไว้

11 และเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จมาที่เมืองนั้น ขณะเมื่อข้าราชการของพระองค์ยังล้อมเมืองอยู่

12 และเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงมอบพระองค์แก่กษัตริย์แห่งบาบิโลน พระองค์เอง และพระมารดาของพระองค์ และข้าราชการของพระองค์ และเจ้านายของพระองค์ และข้าราชการสำนักของพระองค์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนจับพระองค์เป็นนักโทษในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์

13 ได้ขนเอาบรรดาทรัพย์สินในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สินในสำนักพระราชวัง และตัดบรรดาเครื่องใช้ทองคำเป็นชิ้นๆ ซึ่งซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ก่อนแล้ว

14 พระองค์ทรงกวาดชาวเยรูซาเล็มไปหมด ทั้งเจ้านายทั้งปวง และทาสทาสีทั้งหมด เป็นเชลยหนึ่งหมื่นคน มีช่างฝีมือและช่างเหล็กทั้งหมด ไม่มีผู้ใดเหลือนอกจากประชาชนที่จนที่สุดแห่งแผ่นดิน

15 และพระองค์นำเยโฮยาคินไปยังบาบิโลน ทั้งพระชนนี บรรดาพระมเหสี ข้าราชการสำนักของพระองค์ และบุคคลขึ้นหัวหน้าของแผ่นดิน พระองค์จับเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน

16 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำเชลยมายังบาบิโลน คือทาสทาสีทั้งหมดเจ็ดพันคน และช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพัน ทุกคนแข็งแรง และเหมาะสำหรับกรรการ

17 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตั้งมีทธานิยาห์ปิตุลของเยโฮยาคินเป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และเปลี่ยนพระนามว่าเศเดคิยาห์

18 เศเดคิยาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามูทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์

19 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งเยโฮยาхимทรงกระทำ

20 เพราะว่าโดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์นั้นเหตุการณ์มาถึงขีด ที่พระองค์ทรงเหวี่ยงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไปให้พ้นพระพักตร์พระองค์ และเศเดคิยาห์ได้กบฏต่อกษัตริย์แห่งบาบิโลน

บท 25

1 และอยู่มาเมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาพร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์เข้าสู่อ้อมกรุงเยรูซาเล็ม และล้อมกรุงนั้นไว้ และเขาทั้งหลายได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบ

2 กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่ถึงปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์เศเดคิยาห์

3 เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ การกันดารอาหารในกรุงนั้นก็ร้ายกาจนัก ไม่มีอาหารให้แก่ประชาชนแห่งแผ่นดิน

4 แล้วกรุงนั้นก็แตก ทหารทั้งสิ้นหนีออกไปในกลางคืนตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสองซึ่งอยู่ริมราชอุทยาน (ทั้งๆที่คนเคลเดียอยู่รอบเมือง) และกษัตริย์ก็เสด็จตามทางไปที่ราบ

5 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ไล่ตามกษัตริย์ และมาทันพระองค์ในที่ราบเมืองเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์ก็กระจัดกระจายไปจากพระองค์

6 แล้วเขาจึงจับกษัตริย์นำขึ้นมายังกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลาค และพวกเขาได้พิพากษาพระองค์

7 เขาได้ประหารชีวิตบรรดาโอรสของเศเดคิยาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ แล้วทำพระเนตรเศเดคิยาห์ให้บอดไป ได้

ผูกมัดพระองค์ไว้ด้วยโซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และพาพระองค์ไปยังบาบิโลน

8 เมื่อวันที่เจ็ดเดือนที่ห้าซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ ชำราชกรคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้มายังเยรูซาเล็ม

9 ท่านได้เผาพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย และเผาพระราชวัง และเผาบ้านเรือนทั้งหมดของเยรูซาเล็ม ท่านเผาบ้านใหญ่ทุกหลังลงหมด

10 และทหารคนเคลเดียทั้งหมดอยู่กับผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ทำลายกำแพงรอบเยรูซาเล็มลง

11 และประชาชนที่เหลืออยู่ซึ่งอยู่ในเมือง และคนหลบหนีซึ่งหลบหนีไปยังกษัตริย์แห่งบาบิโลน พร้อมกับมวลชนที่เหลืออยู่นั้น เนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้กวาดไปเป็นเชลย

12 แต่ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ละคนจนแห่งแผ่นดินไว้ให้เป็นคนทำสวนองุ่นและเป็นคนทำไร่ไถนา

13 และเสาทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงกับชั้นสาครทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น คนเคลเดียได้ทุบเป็นชิ้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ไปยังบาบิโลน

14 เขาขนหม้อ พลั่ว และตะไกรตัดใส่ตะเกียง และช้อน และบรรดาเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ซึ่งใช้ในงานปรนนิบัติเอาไปเสีย

15 ทั้งถาดรองไฟด้วย กับขาม สิ่งใดที่ทำด้วยทองคำ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็ขนเอาไปเป็นทองคำ และสิ่งใดที่ทำด้วยเงินก็ขนเอาไปเป็นเงิน

16 ส่วนเสาสองต้น ชั้นสาครหนึ่งลูก และเชิงซึ่งซาโลมอนทรงสร้างสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น ทองสัมฤทธิ์ของภาชนะทั้งหมดนี้ก็เหลือที่จะชั่งได้

17 เสาด้านหนึ่งสูงสิบแปดศอก และบัพคว่ำทองสัมฤทธิ์มีบนเสา บัพคว่ำนั้นสูงสามศอก มีตาข่ายกับลูกปัดทึบส่วนทองสัมฤทธิ์อยู่บนบัพคว่ำโดยรอบ และเสาด้านที่สองก็เหมือนกันพร้อมตาข่าย

18 และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็จับเสารอหับบุโรหิตผู้ใหญ่อและเศฟันยาห์บุโรหิตที่สอง กับผู้รักษากรณีประตูลงสามคนไปด้วย

19 และจากเมืองนั้นท่านได้จับข้าราชการสำนักซึ่งเป็นผู้บัญชาการกองทัพ กับที่ปรึกษาของกษัตริย์อีกห้าคนที่พบในเมืองนั้น และเลขาธิการคือผู้บัญชาการกองทัพผู้เกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน และอีกหกสิบคนจากประชาชนแห่งแผ่นดินซึ่งพบในเมือง

20 และเนบูซาดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านี้ไป พามาถึงกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบล่าห์

21 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ทรงฟังเขา และประหารชีวิตเขาทั้งหลายเสียที่ริบล่าห์ในแผ่นดินฮามัท ยูดาห์จึงถูกกวาดเป็นเชลยไปจากแผ่นดินของตน

22 พระองค์ทรงตั้งเกดาลียาห์บุตรชายอาหิเศมบุตรชายซาฟานให้เป็นเจ้าเมืองเหนือประชาชนผู้เหลืออยู่ในแผ่นดินยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลนได้ทรงเหลือไว้

23 เมื่อบรรดาผู้บังคับบัญชาพลรบ ทั้งตัวเขาทั้งหลายและคนของเขาได้ยินว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเกดาลียาห์ให้เป็นเจ้าเมือง เขาก็มาหาเกดาลียาห์ที่มีสภาห์ คืออิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์ และโยฮานันบุตรชายคาเออาห์ และเสารอหับบุตรชายหันทูเมทชาวเนโทฟาห์ และยาอาซันยาห์บุตรชายคนมาอาคาห์ ทั้งเขาทั้งหลายและคนของเขา

24 และเกดาลียาห์ก็กระทำสัตย์ปฏิญาณแก่เขาและคนของเขาว่า "อย่ากลัวที่จะเป็นผู้ใช้ของคนเคลเดียเลย จงอาศัยในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านก็จะอยู่เย็นเป็นสุข"

25 แต่อยู่มาในเดือนที่เจ็ดอิชมาเอลบุตรชายเนธานียาห์บุตรชายเอลีชามาผู้เป็นเชื้อพระวงศ์ ได้เข้ามาพร้อมกับชายสิบคน ได้โจมตีและฆ่าเกดาลียาห์และพวกยิวกับคนเคลเดียผู้อยู่กับท่านที่มีสภาห์เสีย

26 แล้วประชาชนทั้งปวง ทั้งเล็กและใหญ่ และผู้บังคับบัญชาพลรบได้ลุกขึ้น และไปยังอียิปต์ เพราะเขากลัวคนเคลเดีย

27 และอยู่มาในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการเนรเทศเยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์ ในเดือนที่สิบสองเมื่อวันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น เอวิลเมโรดักกษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปีที่พระองค์ทรงเริ่มครอบครอง ทรงพระกรุณาโปรดให้เยโฮยาคินกษัตริย์แห่งยูดาห์พ้นจากเรือนจำ

28 พระองค์ตรัสด้วยคำอ่อนหวานแก่ท่าน และให้หนึ่งสูงกว่าบรรดาที่นั่งของกษัตริย์ที่อยู่ในบาบิโลนกับพระองค์

29 เยโฮยาคินจึงได้ถอดเครื่องแต่งกายของนักโทษออก และได้รับประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์เป็นปกติทุกวันตลอดชีวิต

30 ส่วนงบประมาณที่ท่านนั้นก็ได้รับพระราชทานจากกษัตริย์ตามความต้องการรายวันอยู่เสมอตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่

For other languages please go to www.wordproject.org